

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΠΟΦΟΙΤΩΝ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΣΑΡΕΣ THEMEN

ΤΕΥΧΟΣ #23

ΙΟΥΝΙΟΣ 2024

ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΤΩΝ ΑΠΟΦΟΙΤΩΝ

&

ΕΛΛΗΝΟΓΕΡΜΑΝΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ: Μ.ΤΟΠΑΛΗ ('82)

ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΜΕ ΤΗΝ ΑΛΕΞΙΑ ΜΠΕΖΙΚΗ ('99)

ΕΙΔΑ ΕΜΑΘΑ ΑΚΟΥΣΑ

ΕΥΡΩΠΗ! ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΤΩΝ ΑΠΟΦΟΙΤΩΝ

Εννέα απόφοιτοι της ΓΣΘ μιλούν για την Ενωμένη Ευρώπη του χτες, του σήμερα και του αύριο. Προσωπικές σκέψεις και κρίσεις σε μια περίοδο με πολλαπλές οικονομικές, γεωπολιτικές, ενεργειακές και κλιματικές προκλήσεις

Σελίδες 4 - 23

ΕΛΛΗΝΟ ΓΕΡΜΑΝΙΚΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ - ΦΑΝΤΑΣΜΑΤΑ ΕΠΙ ΦΑΝΤΑΣΜΑΤΩΝ

Η Μαρία Τοπάλη ('82) προσεγγίζει τη σχέση των δύο χωρών, σε βάθος ιστορικού χρόνου.

Σελίδες 24-25

ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Ο Σταύρος Ανδρεάδης ('64) του SANI RESORT και η Σεσίλ Βαρβαρέσου ('01), δύο απόφοιτοι του σχολείου μας με διαφορετική γνώση και εμπειρία επί των τουριστικών θεμάτων, μιλούν για τις καλές επιδόσεις της Ελλάδας, τον υπερτουρισμό, την κλιματική κρίση και σχεδιάζουν το μέλλον.

Σελίδες 26-29

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΜΕ ΤΗΝ ΑΛΕΞΙΑ ΜΠΕΖΙΚΗ ('99)

Μία ενδιαφέρουσα συνομιλία με την Αλεξία, για την ταινία DRESDEN PORCELAIN DOLLS, για τη θεατρική πραγματικότητα σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη και για τη θέση της Ελλάδας στην ευρωπαϊκή LGBT κοινότητα.

Σελίδες 30-31

ΕΙΔΑ ΕΜΑΘΑ ΑΚΟΥΣΑ

Στην αγαπημένη στήλη όλα τα νέα και οι επιτυχίες των αποφοίτων.

Σελίδες 32-33

Σελ. 30-31

IMPRESSUM

ΣΑΓΕΣ THEMEN

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΠΟΦΟΙΤΩΝ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΑΠΟΣΤΕΛΛΕΤΑΙ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΑ ΣΤΑ ΜΕΛΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΠΟΦΟΙΤΩΝ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΕΔΡΑ: ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ, 9^ο ΧΛΜ ΠΥΛΑΙΑΣ-ΘΕΡΜΗΣ, ΦΟΙΝΙΚΑΣ 55102, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, ΤΗΛΕΦΩΝΟ 2310-475-900
ΕΚΔΟΤΗΣ: ΝΙΚΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ | ΥΠΕΥΘΥΝΗ ΕΚΔΟΣΗΣ: ΝΑΝΑ ΚΑΝΤΣΑ
ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ: www.sages.gr | email: info@sages.gr
ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ: ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΝΙΚΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ ('81), ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ ΕΥΑ ΝΑΟΥΜ ('04), ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ ΝΑΝΑ ΚΑΝΤΣΑ ('85), ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ ΓΙΟΛΑΝΤΑ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ ('75), ΤΑΜΙΑΣ ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΒΑΛΕΡΗΣ ('83), ΜΕΛΗ ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΦΙΝΟΚΑΛΙΩΤΗΣ ('98), ΜΑΡΙΑ ΚΑΛΛΙΔΟΠΟΥΛΟΥ ('63), ΑΝΝΑ ΓΚΑΛΕΓΚΛΑΚΟΥ ('82), ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ΚΕΧΑΓΙΑΣ ('96) ΑΝΑΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΟ ΜΕΛΟΣ ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΠΡΕΦΤΙΤΣΗ ('04)
ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΣΤΗΚΑΝ: ΓΙΟΛΑΝΤΑ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ ('75), ΝΙΚΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ ('81), ΝΑΝΑ ΚΑΝΤΣΑ ('85), ΥΠΕΥΘΥΝΗ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΥ: ΑΝΝΑ ΤΣΟΛΑΚΗ

ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΗΣ

Ευρώπη είμαστε όλοι!

Ευρωπαϊκή Ένωση: μια κοινότητα με πληθυσμό 448,4 εκατομμυρίων και 27 χώρες, που αποτελεί ένα μοναδικό πολυπολιτισμικό εγχείρημα. Θεμελιωμένο σε πανανθρώπινες αξίες.

Από την ανθρώπινη αξιοπρέπεια, την ελευθερία, τη δημοκρατία, τη δικαιοσύνη, την ισότητα, το κράτος δικαίου και τα ανθρώπινα δικαιώματα μέχρι την κοινή οικονομική πολιτική, το κοινό νόμισμα, το ευρώ, αλλά και τις κοινές αποφάσεις που αφορούν πλέον σχεδόν όλα τα θέματα που ακουμπούν στη ζωή μας. Τα σκουπίδια, το περιβάλλον, τις υποδομές, την υγεία.

67 χρόνια μετά την ίδρυσή της είναι έντονος ο προβληματισμός σχετικά με το μέλλον της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Τόσο ως προς τις εσωτερικές πολιτικές ισορροπίες όσο και ως προς τον ρόλο που θα διαδραματίσει σε παγκόσμιο επίπεδο σε μια περίοδο με πολλαπλές οικονομικές, γεωπολιτικές, ενεργειακές και κλιματικές προκλήσεις και συνεχείς αβεβαιότητες.

Η Γερμανική Σχολή Θεσσαλονίκης ήταν και παραμένει ένα σχολείο που καλλιεργεί τη συνείδηση της ευρωπαϊκής ταυτότητας πέρα από εθνικά σύνορα και ενισχύει την εκτίμηση και τον σεβασμό προς το διαφορετικό. Αυτό εξάλλου ζήσαμε όλοι εμείς οι παλιοί μαθητές και οι παλιές μαθήτριες του σχολείου, έχοντας για έξι χρόνια στις τάξεις μας καθηγητές και καθηγήτριες από δύο διαφορετικές χώρες, την Ελλάδα και τη Γερμανία.

Χάρη σε αυτήν την ταυτότητα πολλοί και πολλές από εμάς επέλεξαν να

δραστηριοποιηθούν επαγγελματικά σε χώρες της λεγόμενης Γηραιάς Ηπείρου. Διόλου τυχαία και η σχεδόν παράλληλη πορεία της Ευρώπης και του Συλλόγου Αποφοίτων της Γερμανικής Σχολής Θεσσαλονίκης. Η Ευρωπαϊκή Ένωση, παλιά ΕΟΚ, δημιουργήθηκε το 1957 και ο ΣΑΓΕΣ δύο χρόνια αργότερα. Είμαστε σχεδόν συνομήλικοι...

Για το 23ο τεύχος του ΣΑΓΕΣ-Themen και λίγο πριν από τις ευρωεκλογές της 9ης Ιουνίου, δίνουμε τον λόγο σε 9 αποφοίτους που ζουν στο εξωτερικό, αλλά και στην Ελλάδα, για να εκθέσουν τις σκέψεις και τις απόψεις τους για την πορεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Για το δικό μας σπίτι. Γιατί η Ευρώπη είμαστε όλοι! Ο λόγος στους παλιούς μας συμμαθητές και στις παλιές μας συμμαθήτριες, λοιπόν. Τον Μίλτο Πεκλιβάνο ('83), τη Δέσποινα Παντελή ('18), τον Ροδόλφο Μασλία ('75), την Ελένη Χαϊτίδου ('93), τη Στέλλα Λάββα ('79), την Ελένη Κύρου ('88), τη Μαριλένα Κουρνιατή ('83), τον Γιώργο Κωνσταντίνου ('85) και τη Μιμή Καννελούλου ('88).

Όλοι και όλες ανταποκρίθηκαν με μεγάλη διάθεση, και οι απαντήσεις στα ερωτήματα που τους θέσαμε σκιαγραφούν τη σημερινή συνθήκη σε ένα συνεχώς μεταβαλλόμενο τοπίο.

Το ΔΣ του ΣΑΓΕΣ και η Συντακτική Ομάδα του περιοδικού τους ευχαριστεί από καρδιάς για τη συμμετοχή και τον χρόνο τους και εύχεται σε όλους του αποφοίτους και σε όλες τις απόφοιτες καλή ανάγνωση και ένα όμορφο καλοκαίρι.

Η Ευρώπη μέσα από τα μάτια των αποφοίτων

Για δέκατη φορά καλούνται οι Έλληνες πολίτες να ψηφίσουν για τις ευρωεκλογές. Η εκκίνηση δόθηκε το 1981 με τις πρώτες ευρωπαϊκές εκλογές για την ανάδειξη των πρώτων 24 ευρωβουλευτών. Είχε προηγηθεί τον Μάιο του 1979 στο Ζάππειο η υπογραφή της συνθήκης προσχώρησης της Ελλάδας στην τότε ΕΟΚ, ένα μήνα μετά η Βουλή επικύρωσε τη συμφωνία και η Ελλάδα γίνεται από τις 2 Ιανουαρίου του 1981 το 10ο μέλος της Ένωσης. Σήμερα στην Ευρωπαϊκή Ένωση μετέχουν 27 χώρες και οι ευρωβουλευτές της Ελλάδας έχουν μειωθεί στους 21. Τόσους θα εκλέξουμε στις εκλογές της 9ης Ιουνίου. Ευρώπη, λοιπόν. Μια περιοχή όπου ζουν και εργάζονται δεκάδες απόφοιτοι και απόφοιτες, που πέρασαν από τα θρανία της Γερμανικής

Σχολής Θεσσαλονίκης. Ένα σχολείο που πάντοτε είχε στο επίκεντρο της λογικής του το ευρωπαϊκό βλέμμα. Εννέα από αυτούς έγραψαν τις απόψεις τους για την Ευρώπη, του χτες, του σήμερα και του αύριο. Σε έναν κόσμο που σαφώς και έχει αλλάξει σε σχέση με το 1981 και έχει γίνει πολύ πιο περίπλοκος. Μερικοί από αυτούς, όπως ο Ροδόλφος Μασλίας, συμπλήρωσαν εκεί 44 χρόνια εργασίας, άλλοι, όπως ο Μίλτος Πechλιβάνος, ζουν εκτός Ελλάδας για λιγότερα χρόνια, άλλοι, όπως η Στέλλα Λάββα, κοιτούν το ευρωπαϊκό οικοδόμημα ζώντας στην Ελλάδα. Όπως όμως λένε πολύ εύστοχα η Ελένη Κύρου και η Μαριλένα Κουρνιατή, «Η Ευρώπη είμαστε όλοι εμείς» και «Η δημοκρατία δεν περιορίζεται μόνο την ημέρα της ψήφου».

Η σημαία της ΕΕ συμβολίζει την ενότητα και την ταυτότητα της Ευρώπης
© Markus Spiske

ΜΙΛΤΟΣ ΠΕΧΛΙΒΑΝΟΣ ('83)

Πρωτοβουλίες πολιτικής τόλμης και ενοποιητικής επιτάχυνσης

Το ρόλο έπαιξε η ιδέα της ενωμένης Ευρώπης στις προσωπικές και επαγγελματικές επιλογές σας;

Ο κοινός ευρωπαϊκός χώρος της προσωπικής και επαγγελματικής κινητικότητας, και στη συνέχεια των ανοικτών συνόρων, υπήρξε το ολοένα και πιο αυτόνοτο φόντο σε όλες τις επιλογές μου μετά την αποφοίτηση από τη ΓΣΘ. Δεν ταξίδευες πλέον από την Ελλάδα σε μια μακρινή Ευρώπη, όπως στις φωτογραφίες και μετά τις σούπερ 8 ταινίες από τα όποια οικογενειακά ευρωπαϊκά ταξίδια, ή στις ιστορίες που είχαν να πουν τα ξαδέλφια με την εμπειρία του Interrail της δεκαετίας του 1970. Σταδιακά συνειδητοποιούσες πως βρισκόσουν ήδη ευθύς εξαρχής στην Ευρώπη, όσο θεσπίζονταν οι πιλοτικές ανταλλαγές σπουδαστών και το Erasmus, όταν δόθηκε η ευκαιρία των μεταπτυχιακών σπουδών στη συνοριακή Κωνσταντία, και κατόπιν μιας πανεπιστημιακής διαδρομής που τη σφράγισαν οι διευρωπαϊκές συνεργασίες με συναδέλφους, τα ερευνητικά προγράμματα της ΕΕ, πόσο μάλλον η προσωπική επαγγελματική επιλογή του Freie Universität Berlin, με ατζέντα της την ένταξη των σπουδών του Νέου Ελληνισμού στις ευρωπαϊκές πλαισιώσεις, στην πολιτισμική κινητικότητα διεθνικών δισταυρώσεων. Και σταδιακά επίσης συνειδητοποιούσες πόσο ευάλωτη είναι η ενοποιητική αυτή δυναμική, είτε με την πανδημική άρση των μετακινήσεων και το Brexit ή την απειλή ενός εξοστρακισμού του ευρωπαϊκού νότου κατά τη χρηματοπιστωτική

Ο ΕΥΡΩΠΑΙΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ ΑΣ ΑΝΤΙΣΤΑΘΕΙ ΣΤΑ ΣΤΕΡΕΟΤΥΠΑ ΠΟΥ ΘΕΛΟΥΝ ΤΙΣ ΒΡΥΞΕΛΛΕΣ ΑΠΛΩΣ ΚΕΝΤΡΟ ΤΗΣ ΓΡΑΦΕΙΟΚΡΑΤΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΙΑΦΘΟΡΑΣ ΤΩΝ ΕΛΙΤ ΚΑΙ ΑΣ ΔΙΕΚΔΙΚΗΣΕΙ ΤΗΝ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΩΣ ΜΕΛΟΣ ΕΝΟΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΔΗΜΟΥ.

κρίση, είτε πάλι με την ευρωκεντρική ξενοφοβία των αδιαπέραστων εξωτερικών συνόρων και την ανάδυση ενός εκ των έσω ευρωπαϊκού κατακερματισμού στη βάση εθνικιστικών, νεοφασιστικών και συνωμοσιολογικών φαντασμάτων. Τουλάχιστον παραμένει η παραμυθία του trailer στις κινηματογραφικές αίθουσες του δικτύου των Europa Cinemas με τα ονόματα των 750 πόλεων, μεταξύ των οποίων κάνει το πέρασμά του και εκείνο της Θεσσαλονίκης.

Η Ευρώπη σήμερα, όπως και όλος ο κόσμος, βιώνει πολλαπλές κρίσεις. Θεωρείτε ότι η ΕΕ ανταποκρίνεται στις σημερινές προκλήσεις; Θα χρειαζόταν να σπαταληθούν πολύ περισσότερες από τις 700 διαθέσιμες λέξεις για μian ιστορική αναδρομή που θα επιχειρούσε να εξηγήσει γιατί η απάντηση στο ερώτημά σας δεν μπορεί σήμερα πλέον να είναι αισιόδοξα καταφατική. Σε κάθε περίπτωση, ας είμαστε ακριβοδίκαιοι ως προς το ότι η ΕΕ ως γίνεσθαι ενοποιητικών πρωτοβουλιών μπόρεσε με τις συστηματικές διευρύνσεις της τον 21ο αιώνα να διαχειριστεί τη μετάβαση από τον διπολικό ψυχροπολεμικό κόσμο στη συνθήκη της παγκοσμιοποίησης, και εγγυήθηκε την ειρήνη και τη σταθερότητα με βάση τη διπλωματία του σεβασμού των διεθνών κανόνων και τις διακηρύξεις του χάρτη των θεμελιωδών δικαιωμάτων της πνευματικής και ηθικής κληρονομιάς της. Καθώς και ως προς το ότι

μεταξύ πανδημίας και ενεργειακής κρίσης κατάφερε να αναπτύξει κοινές δράσεις που προστάτευσαν τους Ευρωπαίους πολίτες, ενισχύοντας το κύρος του δημόσιου τομέα και παραβιάζοντας τα ταμπού για τους δημοσιονομικούς κανόνες, το κοινό ευρωπαϊκό χρέος, αλλά και το «φρένο χρέους» στους προϋπολογισμούς των κρατών-μελών. Στην καμπή, ωστόσο, των ημερών μας, με τον κίνδυνο της πολυπολικής αποπαγκοσμιοποίησης και με τον περιβαλλοντικό συναγερμό, με την επιστροφή του πολέμου σε ευρωπαϊκό έδαφος, με την όξυνση των κοινωνικών ανισοτήτων και με την πολυδιάστατη αμφισβήτηση των διαφωτιστικών αξιών της ελευθερίας, της ισότητας και της αλληλεγγύης, εν τέλει της σύγχρονης δημοκρατίας και του κράτους δικαίου, απαιτούνται πλέον επείγουσες πρωτοβουλίες πολιτικής τόλμης και ενοποιητικής επιτάχυνσης. Είναι ωμή, όσο απαντώ, η ανάμνηση από την ομιλία στη Σορβόνη του Γάλλου προέδρου, που, ενθουμούμενος τη ρήση του Πωλ Βαλερύ στα τέλη του Πρώτου Παγκόσμιου Πολέμου για τη θνητότητα των πολιτισμών, προειδοποίησε πως και η Ευρώπη είναι θνητή.

Πιστεύετε ότι η ΕΕ θα μπορέσει να παίξει ένα σημαντικό ρόλο στις κρίσιμες γεωπολιτικές προκλήσεις του μέλλοντος; Πώς πιστεύετε ότι ο πολίτης της Ευρώπης μπορεί να συμβάλει στην ενδυνάμωση του ρόλου της ΕΕ;

Στον ορίζοντα της νίκης της Ακροδεξιάς λ.χ. στην Ιταλία και την Ολλανδία, αλλά και της κρίσης του μοντέλου ανάπτυξης στη Γερμανία, καθώς και των τεχνολογικών ελλειμμάτων ως προς μια βιώσιμη, εξίσου οικολογική όσο και κοινωνική, ανάπτυξη σε ευρωπαϊκό επίπεδο, η ΕΕ είτε θα καταφέρει να διαδραματίσει σημαντικό ρόλο στις προκλήσεις του άμεσου μέλλοντος ή θα πέσει θύμα των προϋποθέσεων της ήττας που η ίδια ανεπαίσθητα δημιούργησε τις τελευταίες δεκαετίες, στέλνοντας τους Ευρωπαίους ψηφοφόρους στα θολά νερά μεταπολιτικών φόβων και τις οικονομίες της σε εξωευρωπαϊκές εξαρτήσεις. Ο Ευρωπαίος πολίτης ας αντισταθεί στα στερεότυπα που θέλουν τις Βρυξέλλες απλώς κέντρο της γραφειοκρατίας και της διαφθοράς των ελίτ, και ας διεκδικήσει την ταυτότητά του ως μέλος ενός ευρωπαϊκού δήμου, εξαναγκασμένου σήμερα να αναδιαπραγματεύεται σταθερά τη θέση του σε έναν κόσμο όπου οι διεθνείς κανόνες δεν είναι πλέον όσο δεδομένοι υπήρξαν. Ή τουλάχιστον, προτού φτάσει σε όποια ευρωσκεπτικιστική κάλη, ας ρίξει μια ματιά στο εγκώμιο που επιφύλαξε ο Μακρόν στο ευρωπαϊκό ουμανιστικό μοντέλο της γνώσης, του πολιτισμού και της επιστήμης (<https://geopolitique.eu/en/2024/04/26/macron-europe-it-can-die-a-new-paradigm-at-the-sorbonne/>), ακόμη κι αν ο ίδιος θα ευχόμουν να έχω διαβάσει και ορισμένες μη ευρωκεντρικές, αυτοκριτικές αναφορές στο παρελθόν και παρόν της ευρωπαϊκής αποικιοκρατικής εκμετάλλευσης του πλανήτη.

Τι εύχεστε για την Ελλάδα στα πλαίσια της ΕΕ;

Να ανατρέψουν οι Ευρωπαίοι πολίτες τον κίνδυνο να αναδειχθεί η Ακροδεξιά σε ρυθμιστή των ευρωπαϊκών εξελίξεων και να μην μετασχηματιστεί η ΕΕ σε ασπόνδυλη συνομοσπονδία κρατών που θα διαγκωνίζονται για το εθνικό συμφέρον σε μια Ευρώπη των ανισοτήτων. Να οικοδομηθούν ισχυρές πρωτοβουλίες αμυντικής, τεχνολογικής, οικολογικής και πολιτισμικής συνοχής, εντός των οποίων να διεκδικήσει η Ελλάδα στρατηγικά το δικό της μέλλον σε μian Ευρώπη της εδαφικής ασφάλειας, της μορφωτικής πολυγλωσσίας και του κοινωνικού σεβασμού της διαφορετικότητας, παύοντας να αυτοσκοποθετείται σαν «ανάδελφο έθνος».

bio_

Ο **Μίλτος Πεχλιβάνος** είναι καθηγητής Νεοελληνικών Σπουδών στο Freie Universität Berlin και διευθυντής του Centrum Modernes Griechenland (ce-mog.fu-berlin.de). Είναι επίσης μέλος των Συμβουλίων Διοίκησης στο FUB του διεπιστημονικού κέντρου ερευνών Episteme in Bewegung και του κέντρου αριστείας Temporal Communities. Doing Literature in a Global Perspective. Τα ερευνητικά του ενδιαφέροντα περιλαμβάνουν τη διανοητική ιστορία της ελληνικής πρώιμης νεωτερικότητας και του νεοελληνικού διαφωτισμού, τις ελληνογερμανικές πολιτισμικές διασταυρώσεις και την ιστορία των ευρωπαϊκών προσλήψεων στον ελληνικό λογοτεχνικό μοντερνισμό. Δημοσιεύσεις για τον Νικόλαο Μαυροκορδάτο, τον Ιώσηπο Μοισιόδακα, τον Αδαμάντιο Κοραή, αλλά και τους Κ. Π. Καβάφη, Μ. Καραγάτση, Στρατή Τσίρκα και Άρη Αλεξάνδρου.

Γκραφίτι “Το μέλλον είναι η Ευρώπη”
Βρυξέλλες, Βέλγιο

ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΠΑΝΤΕΛΗ ('18)

Η Ευρώπη κατέχει μεγαλύτερη δύναμη από ό,τι οι μεμονωμένες χώρες

Το ρόλο έπαιξε η ιδέα της ενωμένης Ευρώπης στις προσωπικές και επαγγελματικές επιλογές σας;

Η ΕΕ μου άνοιξε ορίζοντες ιδεολογικούς και πρακτικούς. Συνήθιζα να τη βλέπω ως ένα μάλλον αφηρημένο κατασκεύασμα, αλλά στην πραγματικότητα αποτελεί καθοριστικό παράγοντα για τον τρόπο ζωής μου. Μέχρι στιγμής μου έχει επιτρέψει να ζήσω και να σπουδάσω σε 5 διαφορετικές χώρες, χωρίς να αντιμετωπίσω διοικητικής φύσης προβλήματα, να είμαι υπερήφανη για την κληρονομιά μου, αλλά ταυτόχρονα να ενσωματώσω στοιχεία άλλων πολιτισμών που θεωρώ πολύτιμα στη δική μου προσωπική κουλτούρα, δημιουργώντας έτσι μια δική μου ευρωπαϊκή ταυτότητα. Με ώθησε να μπορώ να βλέπω και να σκέφτομαι έξω από την ελληνική κοινωνικοπολιτική ατζέντα και να εξερευνώ τη σημασία θεμάτων που δεν είναι τόσο εξέχοντα στη χώρα μας, αλλά είναι σημαντικά σε υπερεθνικό επίπεδο, όπως για παράδειγμα οι περιβαλλοντικές πολιτικές ή η άμεση συμμετοχή των πολιτών στην πολιτική. Έχω επίσης φίλους και συναδέλφους σε όλη την Ευρώπη που μοιράζονται τα ίδια ενδιαφέροντα

και τις ίδιες ανησυχίες με εμένα και ήρθαμε σε επαφή λόγω της ιδέας της ενωμένης Ευρώπης.

Η Ευρώπη σήμερα, όπως και όλος κόσμος, βιώνει πολλαπλές κρίσεις. Θεωρείτε ότι η ΕΕ ανταποκρίνεται στις σημερινές προκλήσεις;

Πιστεύω ότι υπάρχουν περιθώρια βελτίωσης, και ως Ελληνίδα πολίτης πιστεύω ότι μερικές κρίσεις θα έπρεπε να είχαν επιλυθεί με διαφορετικό τρόπο, όπως για παράδειγμα ορισμένα οικονομικά μέτρα. Αλλά είναι φυσικό να υπάρχουν διαφορετικές απόψεις σχετικά με το ποια στρατηγική είναι η καλύτερη για την καταπολέμηση μιας κρίσης εντός της ΕΕ, λόγω των εγγενώς διαφορετικών απόψεων των κρατών μελών. Νομίζω ότι όταν πρόκειται για την αξιολόγηση της διαχείρισης των κρίσεων από την ΕΕ πρέπει επίσης να αναγνωρίσουμε τους περιορισμούς που έχει η ΕΕ όσον αφορά το νομικό πλαίσιο δράσης της. Πρόκειται για ένα κατασκεύασμα με πολλές ασφαλιστικές δικλίδες, ως μέσο για να τεθούν υπό έλεγχο τα διαφορετικά συμφέροντα, οπότε η ΕΕ δεν είναι γρήγορη στην επίλυση κρίσεων. Παρ' όλα αυτά, μπορεί να επιδείξει μεγάλη ευελιξία και είναι επιρρεπής σε αλλαγές και εξέλιξη ως διεθνής παίκτης που λειτουργεί ως πρωτοπόρος σε πολλούς τομείς, όπως η δράση για το περιβάλλον ή η κοινωνική δικαιοσύνη, γεγονός που της δίνει τη δυνατότητα να συμβαδίζει με την εποχή. Η ΕΕ δίνει επίσης τη δυνατότητα στους πολίτες να ελέγχουν την πορεία της, ενσωματώνοντας ένα μέσο, τον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή, ο οποίος έχει την αρμοδιότητα να εξετάζει περιπτώσεις κακής διοίκησης και αδιαφάνειας. Αυτός είναι ο πιο απτός τρόπος που έχουν οι πολίτες να αντιμετωπίσουν τις εσωτερικές κρίσεις της ΕΕ και να εξετάσουν πόσο δημοκρατική είναι η λήψη αποφάσεων σε ταραγμένους καιρούς. Μπορούμε να το χρησιμοποιήσουμε αυτό ως πολίτες για να επιτύχουμε καλύτερα αποτελέσματα στο μέλλον και ίσως να αλλάξουμε την πορεία της ιστορίας.

Πιστεύετε ότι η ΕΕ θα μπορέσει να παίξει ένα σημαντικό ρόλο στις κρίσιμες γεωπολιτικές προκλήσεις του μέλλοντος; Πώς πιστεύετε ότι ο πολίτης της Ευρώπης μπορεί να συμβάλει στην ενδυνάμωση του ρόλου της ΕΕ;

Ναι. Με την ΕΕ είναι η πρώτη φορά στην ιστορία όπου μια σειρά από χώρες ενώθηκαν για την επίτευξη κοινών στόχων και ευημερίας και σίγουρα κατέχει μεγαλύτερη δύναμη από ό,τι οι μεμονωμένες χώρες. Οι γεωπολιτικές προκλήσεις μέχρι στιγμής έχουν αποδειχθεί ότι

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ ΑΦΗΝΕΙ ΠΟΛΛΑ ΠΕΡΙΘΩΡΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΜΠΛΟΚΗ ΤΟΥΣ ΣΤΗ ΛΗΨΗ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ, ΕΙΤΕ ΜΕΣΩ ΤΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ, ΕΙΤΕ ΜΕΣΩ ΤΗΣ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ ΠΟΛΙΤΩΝ.

είναι ένας αγώνας δρόμου δύναμης και η ΕΕ, που αποτελείται από 27 χώρες, οικονομίες και πολιτισμούς, είναι σε θέση να τα συνδυάσει όλα αυτά σε μια ταυτότητα. Είναι μια ισχυρή δύναμη.

Πιστεύω ότι είναι σημαντικό να υπενθυμίσουμε στους εαυτούς μας ότι η ΕΕ αποτελείται από εκπροσώπους που έχουμε εκλέξει είτε μέσω άμεσων εκλογών του Ευρωκοινοβουλίου, είτε έμμεσα μέσω εθνικών εκλογών και των αρχηγών των κρατών μας στο Συμβούλιο. Η μη εκλεγμένη Επιτροπή έχει εκτελεστική λειτουργία. Οι εκλογές της ΕΕ θεωρούνται εκλογές δεύτερης τάξης, λόγω της χαμηλής συμμετοχής των ψηφοφόρων. Πιστεύω ότι αυτό που πρέπει να κάνουμε ως πολίτες είναι να πάρουμε πιο σοβαρά τον ρόλο μας στις εκλογικές διαδικασίες, καθώς και στις διαδικασίες διαβούλευσης. Δεν λέω ότι αυτό είναι ένα εύκολο έργο, αλλά η ίδια η ΕΕ αφήνει πολλά περιθώρια για τη συμμετοχή των πολιτών και την εμπλοκή τους στη λήψη αποφάσεων, είτε μέσω των επιτροπών πολιτών, είτε μέσω της πρωτοβουλίας πολιτών. Αν υπάρξει μεγαλύτερη ανταπόκριση ως προς αυτά, πιστεύω ότι η ΕΕ θα ενισχυθεί, καθώς και η εμπιστοσύνη των πολιτών σε αυτήν.

Τι εύχεστε για την Ελλάδα στα πλαίσια της ΕΕ;

Εύχομαι η Ελλάδα να διατηρήσει τα χαρακτηριστικά που την κάνουν μοναδική και ελκυστική, όπως η ζεστασιά των ανθρώπων και το φιλότιμο, αλλά ταυτόχρονα να μαθαίνει και να εφαρμόζει τις βέλτιστες πρακτικές που της μεταφέρονται μέσω της ΕΕ και της συνεργασίας με τις άλλες χώρες. Εύχομαι να εκλείψουν τα πελατειακά και νεποτιστικά δίκτυα στην Ελλάδα και να εισέλθουν με μεγαλύτερη δύναμη η τεχνοκρατία και η αξιοκρατία ως κατευθυντήριες γραμμές και αρχές που προβάλλονται και από την ΕΕ.

bio_

Η **Δέσποινα Παντελή** ολοκληρώνει το διπλό μεταπτυχιακό της στον τομέα της Ευρωπαϊκής Διακυβέρνησης στην Τσεχία και την Ολλανδία, κάνοντας πρακτική στη Μόνιμη Αντιπροσωπεία της Ελλάδας στην ΕΕ στις Βρυξέλλες. Από το 2018 είναι Young European Ambassador στο πλαίσιο της πρωτοβουλίας της Κομισιόν, που φέρνει σε επαφή νέους ανθρώπους από την ΕΕ και τις χώρες της Ανατολικής Εταιρικής Σχέσης. Υπήρξε πρόεδρος του συλλόγου Model United Nations στο πανεπιστήμιο των προπτυχιακών σπουδών της. Συμμετείχε ως εκπρόσωπος νεολαίας και μέλος πάνελ στο Παγκόσμιο Φόρουμ για τη Δημοκρατία και στο Συνέδριο των Τοπικών και Περιφερειακών Αρχών στο Συμβούλιο της Ευρώπης. Ασχολείται συστηματικά με το θέατρο και φιλοδοξεί να φέρει πιο κοντά τις καλλιτεχνικές διεξόδους και τη συμμετοχή των νέων σε όλα τα επίπεδα.

Διαδήλωση στην Πράγα,
6 Μαΐου 2019
© Michal Cizek

ΡΟΔΟΛΦΟΣ ΜΑΣΛΙΑΣ ('75)

Δεν κατάφερε να ξεπεράσει τις εμπλοκές των εθνικών συμφερόντων

Το ρόλο έπαιξε η ιδέα της ενωμένης Ευρώπης στις προσωπικές και επαγγελματικές επιλογές σας ;

Προτού μιλήσουμε για την ιδέα, η ενωμένη Ευρώπη και η ένταξη της Ελλάδας στην τότε ΕΟΚ το 1981 έπαιξε από πρακτικής πλευράς έναν πολύ σημαντικό ρόλο στις προσωπικές και επαγγελματικές επιλογές μου, αφού περνώντας τον πρώτο διαγωνισμό μεταφραστών στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, άφησα την οικογενειακή επιχείρηση που είχαμε στην Θεσσαλονίκη, εγκαταστάθηκα στο Λουξεμβούργο, κάναμε και μεγαλώσαμε εδώ τα παιδιά μας και υπηρέτησα με τη δουλειά για 44 χρόνια (με δύο μικρά διαλείμματα διαμονής στην Θεσσαλονίκη και στην Αθήνα για αποσπάσεις σε πολιτιστικές θέσεις). Αν όχι λοιπόν για την ευρωπαϊκή ιδέα γενικότερα, αλλά σίγουρα για την ιδέα της πολυγλωσσίας και της επαφής μεταξύ των πολιτισμών της μεγάλης ευρωπαϊκής οικογένειας. Όσον αφορά τη δική μου ιδέα για την ενωμένη Ευρώπη, που τη διαμόρφωσα στα μεταπολιτευτικά φοιτητικά μου χρόνια στη Θεσσαλονίκη και στη Γερμανία, δεν άλλαξε όλο αυτό το διάστημα που έζησα τη λειτουργία της από μέσα, και πρέπει να πω ότι η πραγματικότητα απέχει πολύ από το όραμα που είχα τότε και που θεωρώ δυστυχώς σήμερα πολύ λιγότερο εφικτό.

ΕΛΠΙΖΩ Η ΕΛΛΑΔΑ ΝΑ ΔΙΔΑΧΘΕΙ ΑΠΟ ΤΗ ΔΙΠΛΗ ΑΥΤΗ Η ΕΜΠΕΙΡΙΑ ΚΑΙ ΝΑ ΜΠΟΡΕΣΕΙ ΝΑ ΑΞΙΟΠΟΙΕΙ ΤΙΣ ΠΟΛΥ ΜΕΓΑΛΕΣ ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΕΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΣΤΗΡΙΞΗΣ ΠΟΥ ΠΑΡΕΧΕΙ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ, ΔΙΑΤΗΡΩΝΤΑΣ ΠΑΡΑΛΛΗΛΑ ΤΟΝ ΡΟΛΟ ΤΟΥ ΑΞΙΟΠΙΣΤΟΥ ΚΑΙ ΣΕΒΑΣΤΟΥ ΕΤΑΙΡΟΥ.

Η Ευρώπη σήμερα, όπως και όλος κόσμος, βιώνει πολλαπλές κρίσεις. Θεωρείτε ότι η ΕΕ ανταποκρίνεται στις σημερινές προκλήσεις;

Αυτοί που πιστεύαμε σε μια συνεργασία μεταξύ πολλών δημοκρατικών χωρών με σκοπό την επίτευξη κοινωνικής δικαιοσύνης για όλους τους λαούς τους, απογοητευτήκαμε σταδιακά βλέποντας ότι αντί για τη δημιουργία μιας συνομοσπονδίας με αποτελεσματικούς κανόνες λήψης κοινών αποφάσεων, η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν μπορούσε να ξεπεράσει τις εμπλοκές των εθνικών συμφερόντων, δεν μπόρεσε να αποκτήσει ένα ενιαίο Σύνταγμα που θα θωράκιζε τις βασικές αρχές λειτουργίας της, όπως είχε ετοιμαστεί από σπουδαίους οραματιστές πολιτικούς ηγέτες που είχε κάποτε στο τιμόνι της, και η κατάσταση αυτή επιδεινώθηκε μετά την αλόγιστη για μένα μαζική διεύρυνση στις αρχές του αιώνα. Αυτό είχε ως συνέπεια κατά τη γνώμη μου να δυσκολεύεται πολύ η Ευρωπαϊκή Ένωση να αντιμετωπίσει τις σοβαρές προκλήσεις, όπως το μεταναστευτικό, την κρίση του ευρώ, την ενιαία αντιμετώπιση της πανδημίας.

Πιστεύετε ότι η ΕΕ θα μπορέσει να παίξει ένα σημαντικό ρόλο στις κρίσιμες γεωπολιτικές προκλήσεις του μέλλοντος; Πώς πιστεύετε ότι ο πολίτης της Ευρώπης μπορεί να συμβάλει στην ενδυνάμωση του ρόλου της ΕΕ;

Στην παγκόσμια γεωπολιτική σκακιέρα, μία ένωση τόσων κρατών με μεγάλη ιστορία στη διεθνή πολιτική θα έπρεπε να είναι μία από τις υπερδυνάμεις που καθορίζουν τις τύχες του κόσμου. Δυστυχώς δεν επιτεύχθηκε ο ρόλος αυτός, λόγω της αδυναμίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης να αντιδράσει άμεσα με μια φωνή σε διεθνείς κρίσεις, ακόμα και πολύ κοντά στα σύνορά της, όπως ο πόλεμος της Γιουγκοσλαβίας ή η διαιώνιση του μεσανατολικού προβλήματος με τις επικίνδυνες συνέπειες που βλέπουμε σήμερα. Και στην πιο πρόσφατη περίπτωση του πολέμου της Ουκρανίας, δεν είμαι βέβαιος εάν η αντίδραση με περισσότερο στρατιωτικά πάρα με πολιτικά μέσα συνάδει με τις αρχές της ευρωπαϊκής ενοποίησης και εξυπηρετεί το κοινό συμφέρον των κρατών μελών και των κοινωνιών τους.

Όσον αφορά το δεύτερο σκέλος της ερώτησής σας, κατά τη διάρκεια της μακράς μου θητείας στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, έζησα τη σταδιακή ενίσχυση του ρόλου του στη λήψη των αποφάσεων. Οι εκλογές για την ανάδειξή του είναι ουσιαστικά η μόνη άμεση διαβούλευση των πολιτών της Ευρώπης, που μπορούν και πρέπει με την ψήφο τους στις 27 χώρες να ενισχύσουν τις δυνάμεις εκείνες που πιστεύουν σε μία Ευρώπη πιο δίκαιη, πιο ενωμένη και πιο ισχυρή.

Τι εύχεστε για την Ελλάδα στα πλαίσια της ΕΕ;

Έχοντας ζήσει μέσα στους Ευρωπαϊκούς Θεσμούς δύο τελείως διαφορετικές περιόδους αντιμετώπισης της χώρας μας, την περίοδο που πετύχαμε τόσα πολλά ξεκινώντας από τα μεσογειακά προγράμματα, την έγκριση των μεγάλων έργων που άλλαξαν την Ελλάδα και την ένταξή μας στο ευρώ, αλλά και την περίοδο κατά την οποία, λόγω της κακής οικονομικής και πολιτικής διαχείρισης, είχαμε χάσει το κύρος μας και υποστήκαμε χλευασμό και προσβολές, ελπίζω η Ελλάδα να διδαχθεί από τη διπλή αυτή η εμπειρία και να μπορέσει να αξιοποιεί τις πολύ μεγάλες δυνατότητες οικονομικής στήριξης που παρέχει Ευρωπαϊκή Ένωση, διατηρώντας παράλληλα τον ρόλο του αξιόπιστου και σεβαστού εταίρου, όπως αρμόζει στην ιστορία μας και στους δημοκρατικούς αγώνες του λαού μας.

bio_

Ροδόλφος Μασλίας (Θεσσαλονίκη 1957)
Ιθαγένειες: Ελληνική και Λουξεμβουργική
Σπουδές: Γλώσσες και Δίκαιο (ΑΠΘ, Γκίσεν, Μαδρίτη, Λουξεμβούργο)

Ιδρυτής και επικεφαλής της Μονάδας Συντονισμού Ορολογίας της ΓΔ Μετάφρασης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου από το 2008 έως το 2022. Προηγούμενως, από το 1981, μεταφραστής στη Μονάδα Ελληνικής Μετάφρασης. Επισκέπτης καθηγητής στο Ιόνιο Πανεπιστήμιο (1997-1998), στο Πανεπιστήμιο του Λουξεμβούργου από το 2013 και στο Savoie Mont-Blanc από το 2019, και περιστασιακά σε πολλά πανεπιστήμια διδάσκοντας ορολογία και επικοινωνία στα αγγλικά, γαλλικά, ισπανικά, γερμανικά, ιταλικά και ελληνικά.

Αντιπρόεδρος της TermNet. Μέλος πολλών συμβουλίων και επιστημονικών επιτροπών συνεδρίων σχετικών με την πολυγλωσσία και την ορολογία. Επιμελητής διδακτορικών και άλλων μεταπτυχιακών διατριβών.

Στον πολιτισμό (αποσπάσεις από το ΕΚ): Διευθυντής Διεθνών Σχέσεων της "Θεσσαλονίκης Πολιτιστικής Πρωτεύουσας της Ευρώπης 1977", (1995-1998), Διευθυντής του Γραφείου του Υπουργού Πολιτισμού και Διυθύνων Σύμβουλος της Πολιτιστικής Ολυμπιάδας (2000-2002).

(Εξωτερικές δραστηριότητες εγκεκριμένες από το ΕΚ): Πολιτιστικός σύμβουλος του Δημάρχου Αθηναίων (2007-2010), Συντονιστής του Δικτύου Πολιτιστικών Πρωτευουσών της Ευρώπης (2000-2010), Ιδρυτής και Πρόεδρος του Συλλόγου "Ελληνικός Πολιτισμός στο Λουξεμβούργο" (από το 2016), Μέλος του Ευρωπαϊκού Πολιτιστικού Κοινοβουλίου (ECP). Πολυάριθμες δημοσιεύσεις και βιβλία για την ορολογία και τον πολιτισμό, καθώς και φιλοσοφικά δοκίμια και ποιήματα.

ΧΑΪΤΙΔΟΥ ΕΛΕΝΗ ('93)

Η ενίσχυση της Ευρώπης στηρίζεται στη συμμετοχή του καθενός και τη συλλογικότητα

Τι ρόλο έπαιξε η ιδέα της ενωμένης Ευρώπης στις προσωπικές και επαγγελματικές επιλογές σας;

Στις νομικές σπουδές μου η Ενωμένη Ευρώπη έπαιξε έμμεσα ρόλο, γιατί ανέκαθεν είχα ενδιαφέρον για γλώσσες, ιστορία και πολιτισμούς. Το πεδίο των νομικών επιστημών «Ευρώπη και Διεθνές Δίκαιο» διαμόρφωσε την κατανόησή μου σχετικά με την ενωμένη Ευρώπη και την εξέλιξή της, καθώς και τη θέση της στο μεταπολεμικό σύστημα. Στα χρόνια των σπουδών μου καταργήθηκε ο συνοριακός έλεγχος, και η ελεύθερη μετακίνηση στο εσωτερικό της Ευρώπης έγινε για τη γενιά μου αυτονόητη. Και στην επαγγελματική μου σταδιοδρομία η Ευρώπη παίζει μεγάλο ρόλο. Εργάζομαι σε διεθνή ποινικά δικαστήρια στη Χάγη, τα οποία συμβάλλουν επίσης στην υποστήριξη και συνεργασία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Για παράδειγμα, το Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο στηρίζεται στο έργο του όχι μόνο στα κράτη-μέλη της ΕΕ, αλλά και, από το 2006 και μετά, σε μια σύμβαση με την ΕΕ για συνεργασία και νομική υποστήριξη. Το Ειδικό Δικαστήριο του Κοσσυφοπεδίου, που έχει επίσης την έδρα του στη Χάγη, είναι ένα δικαστήριο που συστάθηκε στο πλαίσιο σύμβασης μεταξύ των τότε Ανώτατων Επιτρόπων της ΕΕ στον τομέα της εξωτερικής πολιτικής και ασφάλειας και του Προέδρου του Κοσσυφοπεδίου. Η ΕΕ έχει σήμερα μια πολύ σημαντική αρμοδιότητα στις προσπάθειες για ποινική δίωξη του διεθνούς εγκλήματος.

Η Ευρώπη σήμερα, όπως και όλος κόσμος, βιώνει πολλαπλές κρίσεις. Θεωρείτε ότι η ΕΕ ανταποκρίνεται στις σημερινές προκλήσεις; Ο κόσμος βρίσκεται σήμερα πράγματι μπροστά σε μεγάλες προκλήσεις. Πολεμικές αντιπαραθέσεις, διωγμοί και μετανάστευση, κλιματική αλλαγή και τεχνητή νοημοσύνη (για να αναφερθώ μόνο ενδεικτικά σε κάποια ζητήματα) δημιουργούν όλο και μεγαλύτερη πίεση στην πολιτική. Έχω την πεποίθηση ότι οι απαντήσεις σ' αυτά τα σύνθετα ζητήματα μπορούν να βρεθούν όχι (μόνο) σε εθνικό, αλλά μόνο από κοινού με άλλα κράτη και συνεργάτες. Στην ΕΕ και τους θεσμούς της, παράλληλα με άλλες διεθνείς και τοπικές οργανώσεις, ανατίθεται ένας κεντρικός ρόλος. Βέβαια, πρέπει, ανάλογα με το θέμα, να είναι σαφή τα όρια των αρμοδιοτήτων των οργανισμών της. Όταν μιλά κανείς για «Ευρώπη», ποιον ακριβώς εννοεί; Συνήθως τον αποφασιστικό λόγο τον έχει το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, στο οποίο συμμετέχουν οι εκπρόσωποι των ευρωπαϊκών κρατών. Εδώ επιδιώκεται κάποτε η επικράτηση εθνικών συμφερόντων, που δυσχεραίνουν ή εμποδίζουν τον συντονισμό μιας κοινής πολιτικής στο πλαίσιο της ΕΕ.

Πιστεύετε ότι η ΕΕ θα μπορέσει να παίξει ένα σημαντικό ρόλο στις κρίσιμες γεωπολιτικές προκλήσεις του μέλλοντος; Πώς πιστεύετε ότι ο πολίτης της Ευρώπης μπορεί να συμβάλει στην ενδυνάμωση του ρόλου της ΕΕ;

Η ΕΕ είναι ισχυρός παράγοντας του ευρωπαϊκού και διεθνούς νομικού συστήματος. Είναι εγγενές χαρακτηριστικό της ΕΕ το ότι θα συνεχίσει και στο μέλλον να συνδέεται άμεσα με την ιστορία των ευρωπαϊκών κρατών. Διεθνώς η ΕΕ, που μετά το Brexit αποτελείται από 27 κράτη-μέλη, θεωρείται ένας πολύ σημαντικός εταίρος. Όλοι οι πολίτες ενισχύουν άμεσα, με την ψήφο τους στις Ευρωεκλογές, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, που στη διαδικασία της νομοθέτησης της ΕΕ μπορεί να αποτελέσει αντίβαρο στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή και το Συμβούλιο της Ευρώπης. Το Συμβούλιο της Ευρώπης δεν εκλέγεται άμεσα από τους πολίτες. Αλλά και με τη συμμετοχή τους στις εθνικές εκλογές συμβάλλουν οι πολίτες της Ευρώπης στην πολιτική κατεύθυνση, βάσει της οποίας οι εκπρόσωποι των κρατών στο Συμβούλιο θα καθορίσουν την ιστορία της ΕΕ. Αυτά δεν είναι κενά λόγια: έχει σημασία να πηγαίνει κανείς να ψηφίσει. Η ενίσχυση της ΕΕ στηρίζεται στη συμμετοχή του καθενός και τη συλλογικότητα. Εξίσου σημαντικό είναι να γίνει σαφές ότι η ΕΕ ζει από την αποδοχή των πολιτών της. Αν οι πολίτες «της γυρίσουν την πλάτη», απειλούνται τόσο η ιδέα της Ενωμένης Ευρώπης όσο και η ειρήνη, που απολαμβάνουμε εδώ και αρκετές δεκαετίες. Συχνά δεν συνειδητοποιούμε σε τι προνομιούχο κόσμο ζούμε: με σχετική οικονομική άνεση κινούμαστε σε ένα δημοκρατικό καθεστώς δικαίου, που μας εξασφαλίζει και προστατεύει τα ατομικά μας δικαιώματα. Αυτό δεν συμβαίνει σε άλλες περιοχές της γης. Με αυτήν την έννοια ερμηνεύω την απονομή του Βραβείου Νόμπελ για την Ειρήνη το 2012 στην ΕΕ, δηλαδή ως προειδοποίηση, να συνεχίσει να υποστηρίζει το πρότζεκτ «Ευρώπη», παρά τις αδυναμίες του σε ορισμένα θέματα, και να μην παραιτηθεί απερίσκεπτα από αυτό.

Ο Κωνσταντίνος Καραμανλής, υπογράφοντας το πρωτόκολλο προσχώρησης για την ΕΟΚ . 1979. © Καθημερινή

Η ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΣΤΗΡΙΖΕΤΑΙ ΣΤΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΟΥ ΚΑΘΕΝΟΣ ΚΑΙ ΤΗ ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΤΗΤΑ. ΕΞΙΣΟΥ ΣΗΜΑΝΤΙΚΟ ΕΙΝΑΙ ΝΑ ΓΙΝΕΙ ΣΑΦΕΣ ΟΤΙ Η ΕΕ ΖΕΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΠΟΔΟΧΗ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ ΤΗΣ.

bio_

Η **Ελένη Χαϊτίδου** είναι απόφοιτος του Γερμανικού Τμήματος της ΓΣΘ. Σπούδασε Νομική στη Γερμανία, με ειδίκευση στο Διεθνές και Ευρωπαϊκό Δίκαιο. Μετά την ολοκλήρωση των κρατικών πτυχιακών της εξετάσεων στη Νομική εργάστηκε τρία χρόνια ως επιστημονική συνεργάτιδα στο Πανεπιστήμιο Ludwig-Maximilian του Μονάχου. Το 2006 προσλήφθηκε ως Legal Officer στο Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο (IStGH), όπου εργάστηκε μέχρι το 2019, στο τμήμα έγγραφης προδικασίας και διαδικασίας επ' ακροατηρίου, κυρίως στην πλευρά Γερμανών δικαστών. Από τον Μάρτιο του 2019 εργάζεται ως Senior Legal Officer στο Ειδικό Δικαστήριο για το Κοσσυφοπέδιο (Kosovo Specialist Chambers), συγκεκριμένα στο πρωτοβάθμιο Βασικό Δικαστήριο, στο οποίο διεξάγονται και προδικασίες και εκδικάσεις επ' ακροατηρίου.

ΜΙΜΗ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ ('88)

Οι νέοι αποτελούν τους σημερινούς θεμελιωτές του μέλλοντος

The Rape of Europa,
Valentin Serov, 1910

Το ρόλο έπαιξε η ιδέα της ενωμένης Ευρώπης στις προσωπικές και επαγγελματικές επιλογές σας; Η ευκαιρία και μόνο να εργασθώ στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή απορρέει από την ιδέα της Ενωμένης Ευρώπης. Η μυσή μου στην Ευρωπαϊκή Οικογένεια ξεκίνησε με την εγκατάστασή μου στην πόλη των Βρυξελλών πριν από τριάντα χρόνια, με την ευκολία της μετοίκησης μου από τη Θεσσαλονίκη στις Βρυξέλλες και της μεταφοράς των συνταξιοδοτικών μου δικαιωμάτων, την ευκολία του να ταξιδεύω χωρίς διασυνοριακούς ελέγχους προς τις γειτονικές με το Βέλγιο χώρες, την αμεσότητα στις συναλλαγές λόγω του κοινού νομίσματος, λίγα χρόνια αργότερα. Τη βασικότερη όμως απόδειξη του ότι είμαι πολίτης της Ενωμένης Ευρώπης αποτελούν οι διαπροσωπικές σχέσεις και φιλίες με ανθρώπους από διάφορες χώρες της Ένωσης, η αλληλοκατανόηση, η αποδοχή, το κοινό πεδίο συνεννόησης και συνεργασίας. Τέλος, η επαγγελματική μου ενασχόληση με τα συγχρηματοδοτούμενα έργα από τα Ευρωπαϊκά Ταμεία,

που επηρεάζουν καθοριστικά την καθημερινότητα των πολιτών της ΕΕ, καταδεικνύουν το μεγαλειώδες της ιδέας της Ενωμένης Ευρώπης και το πώς η ΕΕ υποστηρίζει τη συνοχή των κρατών μελών.

Η Ευρώπη σήμερα, όπως και όλος ο κόσμος, βιώνει πολλαπλές κρίσεις. Θεωρείτε ότι η ΕΕ ανταποκρίνεται στις σημερινές προκλήσεις; Η ΕΕ έχει ιστορικά αντιμετωπίσει κρίσεις και εφάρμοσε συντονισμένες πολιτικές για να μπορέσει να προχωρήσει. Τα τελευταία όμως χρόνια, οι προκλήσεις γίνονται όλο και πιο πολύπλερες και ιδιαίτερα πολύπλοκες. Η ΕΕ όχι μόνο ανταποκρίνεται με ευελιξία στις κρίσεις και προκλήσεις που προκύπτουν αλλά και ενισχύει σταδιακά την ανθεκτικότητά της για το μέλλον, στηρίζοντας ταυτόχρονα με βιώσιμο τρόπο την ευρύτερη Ευρωπαϊκή Οικογένεια. Αυτό συνέβη κατά την υγειονομική και οικονομική κρίση λόγω της πανδημίας, αλλά και κατά τους πολέμους στη γειτονιά μας, καθώς και κατά τις οικονομικές κρίσεις σε πολλά κράτη μέλη, συμπεριλαμβανομένης και της Ελλάδας, όπως επίσης και όταν προέκυψαν φυσικές καταστροφές λόγω της κλιματικής αλλαγής, όπως και κατά τη μεταναστευτική κρίση. Έτσι, έχουν αναπτυχθεί διάφορων ειδών μηχανισμοί αντιμετώπισης κρίσεων και έχουν εξασφαλισθεί επιπρόσθετα κονδύλια, όπως ο μηχανισμός ανάκαμψης και ανθεκτικότητας, ο μηχανισμός πολιτικής προστασίας της ΕΕ, ο ευρύτερος μηχανισμός αντιμετώπισης κρίσεων, το Ταμείο Αλληλεγγύης της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ο μηχανισμός για την αντιμετώπιση αναγκών στην ενιαία αγορά και πληθώρα άλλων.

Πιστεύετε ότι η ΕΕ θα μπορέσει να παίξει ένα σημαντικό ρόλο στις κρίσιμες γεωπολιτικές προκλήσεις του μέλλοντος;

Αναμφισβήτητο η ΕΕ μπορεί να παίξει καθοριστικό ρόλο στις γεωπολιτικές προκλήσεις, κυρίως λόγω της ικανότητάς της αντιμετώπισης κρίσεων, της ικανότητας συντονισμού και διεθνούς συνεργασίας αλλά και λόγω του συστήματος αρχών και αξιών που την διέπουν. Η ΕΕ λειτουργεί με πνεύμα ενότητας και συντονισμού σε θέματα εξωτερικής πολιτικής. Επιπρόσθετα, έχει σημαντική επιρροή σε παγκόσμιο επίπεδο, αφού αποτελεί αξιολογική οικονομική δύναμη. Ακόμα, η ικανότητα που επέδειξε να ανταποκρίνεται άμεσα και αποτελεσματικά σε πάσης φύσεως κρίσεις, μπορεί να καθορίσει και τη γεωπολιτική της θέση. Τέλος, η προώθηση της ειρήνης και της ασφάλειας, ο σεβασμός των θεμελιωδών δικαιωμάτων και ελευθεριών, η δημοκρατία και το κράτος δικαίου θα συνεχίσουν να διαπνέουν τη στάση της στις κρίσιμες γεωπολιτικές προκλήσεις του μέλλοντος.

ΟΙ ΝΕΟΙ ΑΠΟΤΕΛΟΥΝ ΤΟΥΣ ΣΗΜΕΡΙΝΟΥΣ ΘΕΜΕΛΙΩΤΕΣ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ ΤΗΣ ΕΕ. Η ΦΩΝΗ ΤΟΥΣ ΟΛΟΕΝΑ ΚΙ ΕΝΙΣΧΥΕΤΑΙ ΓΙΑ ΝΑ ΕΧΟΥΝ ΟΛΟ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗ ΕΠΙΡΡΟΗ ΣΤΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΤΗΣ, ΕΤΣΙ ΩΣΤΕ ΝΑ ΜΠΟΡΕΣΟΥΝ ΝΑ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΣΠΙΖΟΝΤΑΙ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΝΑ ΤΗΝ ΒΕΛΤΙΩΝΟΥΝ.

Πώς πιστεύετε ότι ο πολίτης της Ευρώπης μπορεί να συμβάλει στην ενδυνάμωση του ρόλου της ΕΕ;

Με ποικίλους τρόπους! Η συμμετοχή στις Ευρωεκλογές είναι ο πιο απτός και άμεσος. Σίγουρα και μέσω της συμμετοχής τους σε ευρωπαϊκές πρωτοβουλίες πολιτών ή ακόμα μέσω της συμμετοχής τους σε δημόσιες διαβουλεύσεις που διοργανώνει η ΕΕ για να συλλέξει προτάσεις και γνώμες πολιτών. Οι πολίτες μπορούν επίσης ενεργά να ενημερώνουν για τα επιτεύγματα της ΕΕ, το πώς η ΕΕ τους υποστηρίζει και πώς αλλάζει την καθημερινότητά τους (για παράδειγμα μέσω της πληθώρας έργων που συγχρηματοδοτούνται με ευρωπαϊκούς πόρους). Τέλος, ένας πολίτης της ΕΕ μπορεί να συμβάλει στην ενδυνάμωση του ρόλου της προάγοντας την ευρωπαϊκή ταυτότητα, τις ευρωπαϊκές αξίες και τον ευρωπαϊκό τρόπο ζωής, έτσι ώστε για παράδειγμα να εξαλειφθούν εθνικιστικά φαινόμενα, να επικρατεί η αλληλοκατανόηση και να δημιουργηθεί ένα πιο ισχυρό και δημοκρατικό ευρωπαϊκό οικοδόμημα. Αναμφισβήτητο, οι νέοι αποτελούν τους σημερινούς θεμελιωτές του μέλλοντος της ΕΕ. Η φωνή τους ολοένα κι ενισχύεται για να έχουν όλο και μεγαλύτερη επιρροή στις πολιτικές της, έτσι ώστε να μπορέσουν να την υπερασπίζονται αλλά και να τη βελτιώνουν!

Τι εύχεστε για την Ελλάδα στα πλαίσια της ΕΕ;

Η Ελλάδα γιόρτασε πρόσφατα την 40ή της επέτειο ως μέλος της ΕΕ. Της εύχομαι να συνεχίσει να συμβάλλει ενεργά στο ευρωπαϊκό γίγνεσθαι και να συνεχίσει να μεταβάλλεται με ουσιαστικό τρόπο σε μια ευρωπαϊκή χώρα πιο πράσινη, πιο ψηφιακή, πιο καινοτόμα, με βιώσιμη οικονομία και κυρίως με ισχυρότερο κοινωνικό κράτος. Αυτό το τελευταίο στοιχείο θα της επιτρέψει να είναι ανθεκτική στις όποιες προκλήσεις του μέλλοντος. Ως γενέτειρα της δημοκρατίας, της εύχομαι να παίξει καθοριστικό ρόλο για την ενίσχυση της δημοκρατίας στην Ευρώπη!

bio_

Η Μιμή Κανελλοπούλου γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη και σπούδασε Γερμανική Φιλολογία στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο. Εδώ και 30 χρόνια εργάζεται στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή στις Βρυξέλλες όπου ασχολήθηκε κυρίως με επιχειρησιακά προγράμματα και συγχρηματοδοτούμενα έργα από τα Ευρωπαϊκά Διαρθρωτικά και Επενδυτικά Ταμεία, για την Ελλάδα και την Κύπρο. Την τελευταία πενταετία είναι η αναλύτρια της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για την εξέλιξη των συστημάτων εκπαίδευσης και κατάρτισης της Ελλάδας και της Κύπρου και συντονίζει τις σχετικές επενδύσεις από τα Ταμεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης – τα Ταμεία για την Πολιτική Συνοχής και το Ταμείο Ανάκαμψης και Ανθεκτικότητας. Μιλάει ελληνικά, γαλλικά, αγγλικά και γερμανικά.

ΕΛΕΝΗ ΚΥΡΟΥ ('88)

Η Ευρώπη είμαστε όλοι εμείς

Το ρόλο έπαιξε η ιδέα της ενωμένης Ευρώπης στις προσωπικές και επαγγελματικές επιλογές σας; Παρότι ανέκαθεν η ταυτότητα μου ήταν ξεκάθαρα (και) Ευρωπαϊκή, για αρκετά χρόνια ήταν δεδομένη και σε δεύτερη μοίρα μιας άλλης, επικρατέστερης ταυτότητας, αυτής του παγκόσμιου πολίτη. Ήταν ακριβώς η μακροχρόνια παραμονή μου στην Μ. Βρετανία αυτή που τελικά με κινητοποίησε να αντιληφθώ – τόσο θεωρητικά όσο και σε προσωπικό επίπεδο – τις τεράστιες κοινωνικές, ιδεολογικές και ιστορικές αποκλίσεις μεταξύ των δύο αυτών γεωγραφιών, με την αντιμετώπιση των κοινωνικών και ταξικών ανισοτήτων να είναι πλέον μείζονος σημασίας. Ο βιωματικός μου αυτοπροσδιορισμός μου ως Ευρωπαία και η ξεκάθαρη ταύτιση μου, με τα ιδεώδη και τις αξίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης έπαιξαν απόλυτα κεντρικό ρόλο στις επιλογές μου καριέρας και ζωής από ένα σημείο και μετά, όταν άφησα πίσω μου τη Μ. Βρετανία μετά από πορεία 17 ετών και συνειδητά επέλεξα να μετακομίσω για να ζήσω και να εργαστώ ξανά σε χώρα-μέλος της Ε.Ε.. Όπως περιέγραφα αυτή μου την απόφαση σε φίλους εκείνη την εποχή, είχα ζωτική ανάγκη να βιώσω την Ευρωπαϊκή μου ταυτότητα και να ξαναβιώσω Ευρωπαϊά σε όλες τις πτυχές της καθημερινότητάς μου.

Η Ευρώπη σήμερα, όπως και όλος κόσμος, βιώνει πολλαπλές κρίσεις. Θεωρείτε ότι η ΕΕ ανταποκρίνεται στις σημερινές προκλήσεις;
Σε όλους τους θεσμούς και οργανισμούς της Ε.Ε. υπάρχει διάχυτη η συνειδητοποίηση τόσο του σύνθετου χαρακτήρα των κρίσεων που αντιμετωπίζουμε ως Ένωση και ως πλανήτη, όσο και του επείγοντος στη διαχείρισή τους. Εδώ και χρόνια η Ε.Ε. πρωτοπορεί σε θέματα τα οποία μου είναι και προσωπικά πολύ σημαντικά. Στον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχουμε από τα πιο σύγχρονα και ολοκληρωμένα μέσα του παγκοσμίου δικαίου, ενώ μόλις τον περασμένο μήνα το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ενέκρινε νέα οδηγία για την εταιρική δέουσα επιμέλεια με στόχο την πρόληψη, εξάλειψη ή μείωση των δυσμενών επιπτώσεων που προκαλούν οι δραστηριότητές των εταιρειών στα ανθρώπινα δικαιώματα και στο περιβάλλον. Οι θεσμικές προσπάθειες και πόροι που καταβάλλονται από την Ένωση για την ισότητα των φύλων και την οικονομική ενδυνάμωση της γυναίκας είναι εξίσου αξιοσημείωτες – άλλωστε η ισότητα μεταξύ γυναικών και ανδρών κατοχυρώθηκε ως ζήτημα θεμελιωδών αξιών και ανθρωπίνων δικαιωμάτων στη νομοθεσία της ΕΕ ήδη από το 1957, όταν η αρχή της ίσης αμοιβής για ίση εργασία έγινε μέρος της Συνθήκης της Ρώμης. Τέλος, η Ε.Ε. πρωτοστατεί παγκοσμίως στην αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής με σειρά μέτρων, ανάμεσα στα οποία ο Κανονισμός για την Ταξινόμια της ΕΕ που παρέχει σαφήνεια σχετικά με το τι σημαίνει βιώσιμη χρηματοδότηση, αλλά και η δέσμευση του εργοδότη μου, της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, ως προς την διάθεση 1 τρισεκατομμυρίου ευρώ σε επενδύσεις κλιματικής αλλαγής έως το 2030.

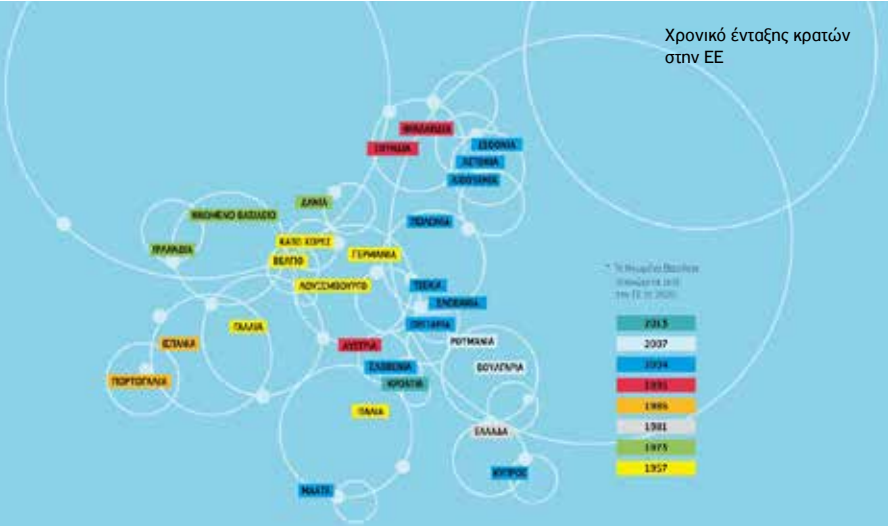
Πιστεύετε ότι η ΕΕ θα μπορέσει να παίξει ένα σημαντικό ρόλο στις κρίσιμες γεωπολιτικές προκλήσεις του μέλλοντος; Πώς πιστεύετε ότι ο πολίτης της Ευρώπης μπορεί να συμβάλει στην ενδυνάμωση του ρόλου της ΕΕ;
Πιστεύω ακράδαντα πως η ένωση δυνάμεων, συγκριτικών πλεονεκτημάτων και πόρων των 27 κρατών-μελών μας προσδίδει ασύγκριτο πλεονέκτημα στη παγκόσμια σκακιέρα εν όψει των πολύ σύνθετων και κρίσιμων γεωπολιτικών μετατάξεων που ήδη βρίσκονται

ΤΟΝ ΠΕΡΑΣΜΕΝΟ ΜΗΝΑ ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΕΝΕΚΡΙΝΕ ΝΕΑ ΟΔΗΓΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΤΑΙΡΙΚΗ ΔΕΟΥΣΑ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΜΕ ΣΤΟΧΟ ΤΗΝ ΠΡΟΛΗΨΗ, ΕΞΑΛΕΙΨΗ Η ΜΕΙΩΣΗ ΤΩΝ ΔΥΣΜΕΝΩΝ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ ΠΟΥ ΠΡΟΚΑΛΟΥΝ ΟΙ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΤΩΝ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ ΣΤΑ ΑΝΘΡΩΠΙΝΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΚΑΙ ΣΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ.

σε εξέλιξη και που μέλλουν να μετεξελιχθούν ακόμα περισσότερο. Δεν υπάρχει κράτος σήμερα το οποίο να μην επιδιώκει την ένταξή του σε κάποιο μεγαλύτερο και ισχυρότερο θεσμικό σύνολο. Η ΕΕ έχει κατορθώσει κάτι απίστευτα πολύτιμο μέσα από την πορεία ένωσης και συνεχιζόμενης συνοχής που έχει κατακτήσει από την ίδρυσή της και μέχρι σήμερα, παρόλα αυτά θεωρώ πως θα δοκιμαστεί έντονα από δύο παράγοντες: (α) το κατά πόσο τα κράτη-μέλη θα κατορθώνουν να συνεχίζουν να συμφιλώνουν και, εφόσον είναι αναγκαίο, να υποτάσσουν τα εθνικά τους συμφέροντα με/σε αυτά της Ένωσης, καθώς και (β) την ανησυχητική διάδοση μιας διασπαστικής/αποσχιστικής τάσης σε διάφορα κράτη-μέλη, που εμπεριέχει πολύ την πολεμική, αντι-Ευρωπαϊκή ρητορική του Brexit, σε συνδυασμό με τον πολύ πραγματικό κίνδυνο ενός Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου απο τον ερχόμενο μήνα με έντονο ακροδεξιό πρόσημο. Τόσο η Ε.Ε., τα 27 κράτη-μέλη και οι διάφοροι θεσμοί οφείλουν να επανεξετάσουν το πώς υπηρετούν τις ανάγκες των Ευρωπαίων πολιτών, καθώς και τη συνάφεια των πολιτικών τους με τα σημεία των καιρών. Οι δε Ευρωπαίοι πολίτες δε πρέπει να θεωρούν ως δεδομένα τα οφέλη που αποκομίζουν καθημερινά από την ένταξή τους στην ΕΕ, να ψηφίζουν συνειδητά, ώριμα και με μακροπρόθεσμο ορίζοντα στις Ευρωεκλογές και να συμμετέχουν ενεργά στο έργο της ΕΕ, είτε μέσω των εκλεγμένων αντιπροσώπων τους στο Ευρωκοινοβούλιο, είτε μέσω των εκάστοτε διαβουλευέσεων που εκκινεί η ΕΕ ή μέσω φορέων μη κερδοσκοπικής δράσης που στοχεύουν στη διαμόρφωση πολιτικών. Η Ευρώπη είμαστε όλοι εμείς.

Τι εύχεστε για την Ελλάδα στα πλαίσια της ΕΕ;
Της εύχομαι μία ανοδική πορεία και την εμπέδωση του ρόλου της ως ένα εποικοδομητικό και προοδευτικό μέλος της Ένωσης.

bio_
Η **Ελένη Κύρου** είναι ειδικός σε θέματα διεθνούς ανάπτυξης με πάνω από 25 χρόνια εμπειρίας σε όλο τον παγκόσμιο Νότο. Απο το 2010 υπηρετεί στην Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων, όπου, ως Επικεφαλής Κοινωνικής Ανάπτυξης και επικεφαλής εμπειρογνώμονας για την Ισότητα των Φύλων, πρωτοστάτησε στην ανάπτυξη θεσμικών πολιτικών σχετικά με την ισότητα των φύλων και τα ανθρώπινα δικαιώματα, επιβλέποντας την ενσωμάτωση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στο πλαίσιο βιωσιμότητας της ΕΤΕπ και την ανάπτυξη της Στρατηγικής του Ομίλου ΕΤΕπ για την Ισότητα των Φύλων και την Οικονομική Ενδυνάμωση των Γυναικών. Έχει ισχυρό επιχειρησιακό υπόβαθρο και έχει εργαστεί σε διάφορους τομείς και γεωγραφικές περιοχές, συμπεριλαμβανομένης της Βόρειας, Ανατολικής και Νότιας Αφρικής, Κεντρικής και Νότιας Αμερικής, Νότιας και Ανατολικής Ασίας, καθώς και εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Κατά το διάστημα 2018-2023 διατέλεσε Επικεφαλής της Αντιπροσωπείας της ΕΤΕπ στην Αιθιοπία και την Αφρικανική Ένωση.

Προ του διορισμού της στην ΕΤΕπ, η Ελένη εργάστηκε για ακαδημαϊκά ιδρύματα, οργανώσεις της κοινωνίας των πολιτών και πολυμερείς/ διεθνείς φορείς στο πλαίσιο της κοινωνικής ανάπτυξης | σχεδιασμού πολιτικών ισότητας φύλου | αστική ανάπτυξη και αστική διακυβέρνηση | πρόσβαση σε στέγαση για πληθυσμό χαμηλού εισοδήματος και κατοίκους παραγκουπόλεων | και ανθρωπιστική βοήθεια. Σπούδασε στο Πανεπιστήμιο του Λονδίνου, αποκτώντας MSc στον Σχεδιασμό Αστικών Πολιτικών Αναπτυσσομένων Χωρών από το University College του Λονδίνου και BSc στην Ανάπτυξη και Οικονομικά από το School of Oriental and African Studies.

ΜΑΡΙΛΕΝΑ ΚΟΥΡΝΙΑΤΗ ('83)

Η δημοκρατία δεν περιορίζεται μόνο στην ημέρα της ψήφου

Το ρόλο έπαιξε η ιδέα της ενωμένης Ευρώπης στις προσωπικές και επαγγελματικές επιλογές σας ;
Συνειδητοποίησα πολύ αργότερα ότι θεωρούσα δεδομένο το γεγονός του να συνεχίσω τις σπουδές μου εκτός Ελλάδας κυρίως για την εμπειρία του να ζήσω αλλού, και αυτό οφειλόταν κατά πολύ στη Γερμανική Σχολή. Το “αλλού” ήταν η Ευρώπη και όχι η Γερμανία, η οποία δεν με προσέλκυε ιδιαίτερα ως χώρα, και νομίζω ότι αυτό ήταν επίσης μια θετική πτυχή του σχολείου, το γεγονός δηλαδή ότι προωθούσε τότε την ιδέα πως είμαστε Ευρωπαίοι πολίτες πέρα από εθνικά σύνορα.
Το Παρίσι ήταν για μένα μια πρόκληση με μια δόση εξωτισμού, καθώς δεν μιλούσα τη γλώσσα και δεν είχα καν επισκεφθεί τη πόλη πριν, αλλά τα θεωρητικά αναγνώσματα εκείνης της εποχής ήταν σχεδόν αποκλειστικά Γάλλων συγγραφέων. Στο Παρίσι υπάρχουν ιδρύματα όπως το Collège de France ή η Ecole des Hautes Etudes en Sciences Sociales, όπου μπορεί κανείς να παρακολουθήσει ανοιχτά σεμινάρια και να μυηθεί στην έρευνα ξεπερνώντας την παραδοσιακή κατηγοριοποίηση των επιστημών σε διακριτά πεδία. Αυτό μεταξύ άλλων με παρακίνησε να στραφώ από τις σπουδές αρχιτεκτονικής στη μελέτη της πόλης ως διεπιστημονικό πεδίο, και στη συνέχεια στις κοινωνικές επιστήμες, κάτι ίσως που να μην είχα κάνει αν παρέμεινα στην Ελλάδα.

Η Ευρώπη σήμερα, όπως και όλος κόσμος, βιώνει πολλαπλές κρίσεις. Θεωρείτε ότι η ΕΕ ανταποκρίνεται στις σημερινές προκλήσεις;
Όπως διαπιστώσαμε με το Covid-19, ένα ζήτημα αρμοδιότητας των κρατών όπως η υγεία, μπορεί να μετατραπεί σε γεωπολιτικό ζήτημα. Μοιάζει, λοιπόν, αυτονόητο ότι τα κράτη μέλη χρειάζεται να οργανωθούν σε ευρωπαϊκή κλίμακα προκειμένου να ανταποκριθούν με συντεταγμένο τρόπο στις παγκόσμιες κρίσεις και προκλήσεις όπως το κλίμα, οι πανδημίες, η βιοποικιλότητα, η υποδοχή των μεταναστών και προσφύγων. Όμως η ΕΕ εμφανίζεται θεσμικά όλο και πιο εύθραυστη. Ταυτόχρονα, ο πόλεμος στην Ουκρανία θέτει το επιπλέον ερώτημα της στρατηγικής αυτονομίας μιας Ευρώπης της οποίας η βαρύτητα σε παγκόσμιο επίπεδο μειώνεται όλο και περισσότερο. Καθεμία από αυτές τις κρίσεις δημιουργεί ή ενισχύει μόνιμες πολιτικές διαιρέσεις που διατρέχουν

ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΜΕΤΑΒΑΛΛΟΜΕΝΟ ΓΕΩΠΟΛΙΤΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ, ΑΠΑΙΤΕΙ ΚΥΡΙΩΣ ΤΗΝ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΩΝ ΜΙΑΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗΣ ΥΠΕΡΒΟΛΙΚΑ ΕΠΙΚΕΝΤΡΩΜΕΝΗΣ ΣΤΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΟΥ ΧΡΗΜΑΤΟΠΙΣΤΩΤΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΠΟΥ ΔΕΝ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΝΕΤΑΙ ΣΤΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΙΣ ΠΡΟΣΔΟΚΙΕΣ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ.

σήμερα την ευρωπαϊκή πολιτική.
Δεν μπορούμε να πούμε ότι η ΕΕ κατάφερε να αντιμετωπίσει ουσιαστικά τις νομισματικές και τραπεζικές προκλήσεις της οικονομικής κρίσης του 2009, τις υγειονομικές του Covid, και τις προκλήσεις μιας οικολογικής μετάβασης βασισμένης στην κοινωνική δικαιοσύνη, αλλά οι κρίσεις την αναγκάζουν να μετασχηματιστεί και να αναπτύξει εργαλεία παρέμβασης. Το παρόν μεταβαλλόμενο γεωπολιτικό πλαίσιο απαιτεί κυρίως την επανεξέταση των πολιτικών προσανατολισμών μιας ΕΕ υπερβολικά επικεντρωμένης στην προστασία του χρηματοπιστωτικού συστήματος που δεν ανταποκρίνεται στα κοινωνικά προβλήματα και τις προσδοκίες των πολιτών. Αυτός είναι και ο κύριος λόγος νομίζω της διαδοχικής πτώσης της συμμετοχής στις ευρωεκλογές και της σταθερής ανόδου της ακροδεξιάς στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, που μπορεί να οδηγήσει σε αυτές τις εκλογές σε νέους συνασπισμούς και πολιτικές ισορροπίες.

Πιστεύετε ότι η ΕΕ θα μπορέσει να παίξει ένα σημαντικό ρόλο στις κρίσιμες γεωπολιτικές προκλήσεις του μέλλοντος; Πώς πιστεύετε ότι ο πολίτης της Ευρώπης μπορεί να συμβάλει στην ενδυνάμωση του ρόλου της ΕΕ;
Η δημοκρατία δεν περιορίζεται μόνο στην ημέρα της ψήφου αλλά χρειάζεται να παρακολουθεί και την ευρύτερη συμμετοχή των πολιτών στη λήψη πολιτικών

Αφίσα του 1951, για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Άνθρακα και Χάλυβα, πρώτος πυλώνας της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

αποφάσεων. Ας ελπίσουμε ότι η ΕΕ θα μετασχηματιστεί, μέσω των θεσμικών της οργάνων, ώστε να είναι σε θέση να ανταποκριθεί στις προκλήσεις του μέλλοντος, οι οποίες δεν μπορούν να επιλυθούν σε αποκλειστικά εθνική κλίμακα. Ταυτόχρονα, είναι αναγκαία η ανασυγκρότηση εναλλακτικών ευρωπαϊκών κινημάτων “από τα κάτω”, όπως συνέβη στις αρχές του 21ου αιώνα με το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Φόρουμ, εμπνευσμένο από το Παγκόσμιο Κοινωνικό Φόρουμ (2001) ως αντιπρόταση στο Παγκόσμιο Οικονομικό Φόρουμ του Νταβός. Η ανασυγκρότηση αντίστοιχων χώρων και (αντι)δράσεων που επιτρέπει την ενεργή συμμετοχή των πολιτών είναι απαραίτητη για την ανάπτυξη εναλλακτικών λύσεων και κινητοποιήσεων ικανών να επηρεάσουν την κατάσταση στην Ευρώπη, ενώ αποτελεί και μια πρόκληση δεδομένων των κοινωνικών και δημοκρατικών οπισθοδρομήσεων και της απορρύθμισης του πολιτικού συγχρονισμού μεταξύ των κρατών μελών.

Τι εύχεστε για την Ελλάδα στα πλαίσια της ΕΕ;
Από το 2010, η Ελλάδα βρέθηκε να παίζει το ρόλο ενός εργαστηρίου πειραματισμού, από την μια με αναφορά σε ένα κοινωνικοοικονομικό μοντέλο που επέβαλλε μεταρρυθμίσεις, κάποιες βέβαια αναγκαίες, περιορίζοντας όμως τα κοινωνικά δικαιώματα και οδηγώντας, μεταξύ άλλων, στην ιδιωτικοποίηση δημόσιων περιουσιακών στοιχείων, και από την άλλη με αναφορά σε μια ευρωπαϊκή πολιτική ασύλου. Το νέο σύμφωνο της ΕΕ για τη μετανάστευση και το άσυλο δεν αλλάζει στην ουσία την αρχή του Δουβλίνου που ορίζει ότι την ευθύνη φέρει η χώρα πρώτης άφιξης, ούτε το παρόν υποκριτικό σύστημα που βασίζεται σε εκατομμύρια εργαζόμενους χωρίς δικαιώματα για να στηρίξει την οικονομία του. Η Ελλάδα πρέπει να λάβει σοβαρά υπόψη της τον θεσμό της ΕΕ και να στείλει ευρωβουλευτές ικανούς να διαχειριστούν στρατηγικά θέματα τόσο σε ευρωπαϊκό όσο και σε εθνικό επίπεδο, προσαπίζοντας τα συμφέροντα της χώρας.

bio_

Η **Μαριλένα Κουρνιατή** είναι αρχιτέκτονας-μηχανικός, απόφοιτος της Αρχιτεκτονικής Σχολής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης με μεταπτυχιακές σπουδές στην Αστική Αρχιτεκτονική (EA Paris Belleville), την Αρχιτεκτονική και οικονομία των πολιτιστικών εγκαταστάσεων (EA Paris-Villemin), τα Αστικά εδάφη (EHES), και διδακτορικό στην κοινωνική ιστορία (EHES). Είναι Αναπληρώτρια Καθηγήτρια με γνωστικό αντικείμενο Ιστορία πολιτισμός αρχιτεκτονική (19ος-20ός αιώνας) στην Ecole Nationale Supérieure d'Architecture Paris La Villette, μόνιμο μέλος της ερευνητικής μονάδας Αρχιτεκτονική Πολεοδομία και Κοινωνία (Ahttp / AUSser) του Εθνικού Κέντρου Επιστημονικών Ερευνών, και εκλεγμένο μέλος του Εθνικού Συμβουλίου Ανώτατης Εκπαίδευσης και Έρευνας στις Τέχνες και τον Πολιτισμό (CNESERAC). Είναι υπεύθυνη της αρχιτεκτονικής συλλογής της Ακαδημίας της Αρχιτεκτονικής.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΓΙΩΡΓΟΣ ('85)

Η κοινωνική συνοχή είναι η βασικότερη προϋπόθεση για την αντιμετώπιση των σημερινών προκλήσεων

Τι ρόλο έπαιξε η ιδέα της ενωμένης Ευρώπης στις προσωπικές και επαγγελματικές επιλογές σας ;

Η ένταξη της Ελλάδας σε μια κοινότητα κρατών χωρίς εσωτερικά σύνορα έδωσε στην γενιά μου προνόμια, που οι έλληνες μετανάστες των προηγούμενων γενιών ήταν αδύνατο να αποκτήσουν. Απαλλαχθήκαμε από τα βάσανα που αντιμετωπίζουν σήμερα μόνο οι εξωκοινοτικοί μετανάστες, τις διαδικασίες ανανέωσης αδειών παραμονής, πολλαπλές θεσμικές ανισότητες, τα τελωνεία, τους ελέγχους, το διακρατικό αλαλούμ και την αδιαπέραστη γραφειοκρατία. Η απόκτηση αυτών των πλεονεκτημάτων, που διευκόλυνε τις προσωπικές και επαγγελματικές μου επιλογές και τη ζωή μου σε διαφορετικές χώρες, με έκανε ταυτόχρονα πιο αλληλέγγυο με τους ανθρώπους που δεν έχουν τα ίδια προνόμια.

Η Ευρώπη σήμερα, όπως και όλος κόσμος, βιώνει πολλαπλές κρίσεις. Θεωρείτε ότι η ΕΕ ανταποκρίνεται στις σημερινές προκλήσεις;

Η Ευρώπη δεν δείχνει να έχει όραμα, αντοχές ή τόλμη για κάτι παραπάνω από το “μή χείρον”.

Και δυστυχώς αυτό δεν αρκεί. Η κοινωνική συνοχή, η βασικότερη προϋπόθεση για την αντιμετώπιση των σημερινών προκλήσεων, διαρρηγνύεται από πολιτικές που μεγαλώνουν τις κοινωνικές και οικονομικές ανισότητες. Η σημερινή ΕΕ είναι μια όλο και πιο θαμπή αντανάκλαση λαμπρών οραμάτων. Βασικές ιδέες που θεωρούσαμε ευρωπαϊκές, όπως η αλληλεγγύη, ο διάλογος, ο σεβασμός των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, η ανόθευτη δημοκρατία και η κοινωνική δικαιοσύνη, εφαρμόζονται ενίοτε επιλεκτικά, άλλοτε με εκπτώσεις κι άλλοτε μόνο σαν βιτρίνα. Το κοινωνικό κράτος, γύρω απ’ το οποίο χτίστηκε η ευρωπαϊκή ιδέα, αντιμετωπίζεται πλέον από τους ευρωπαϊκούς θεσμούς ως ενοχλητικός παράγοντας, ως αναπόφευκτο θύμα στον βωμό των θετικών ισοζυγίων. Η αποκαλούμενη “ελεύθερη” αγορά δεν μπορεί να δώσει απαντήσεις στα προβλήματα, αντιθέτως λειτουργεί σε βάρος της κοινωνικής συνοχής, καθώς τα περιθώρια επιβίωσης των μικρομεσαίων επαγγελματιών διαρκώς στενεύουν, γιατί οι νομοθεσίες κόβονται και ράβονται από τις Βρυξέλλες στα μέτρα των μεγάλων εταιρειών.

Πιστεύετε ότι η ΕΕ θα μπορέσει να παίξει ένα σημαντικό ρόλο στις κρίσιμες γεωπολιτικές προκλήσεις του μέλλοντος; Πώς πιστεύετε ότι ο πολίτης της Ευρώπης μπορεί να συμβάλει στην ενδυνάμωση του ρόλου της ΕΕ;

Απέναντι στις μεγάλες προκλήσεις του 21ου αιώνα, την περιβαλλοντική κρίση και τη μεταναστευτική πραγματικότητα, η Ευρώπη παραπαίει ανάμεσα σε λόγια και πράξεις. Οι μεγαλόστομες διακηρύξεις προθέσεων για την αντιμετώπιση της κλιματικής καταστροφής μένουν στα χαρτιά, καθώς η επιμονή στο μοντέλο της αέναης ανάπτυξης είναι ασυμβίβαστη με τον σεβασμό στο περιβάλλον. Η διακήρυξη των ανθρωπίνων δικαιωμάτων καταπατιέται καθημερινά στα ευρωπαϊκά σύνορα, σε κλειστά κέντρα κράτησης και αδιαφανή κέντρα αποφάσεων.. Αντί για ορθολογικές μακρόπνοες λύσεις στο δημογραφικό της πρόβλημα, η ΕΕ φαίνεται να προτιμά τη βία και τις θανατοπολιτικές στα σύνορα. Οι δεκάδες χιλιάδες θάνατοι στη Μεσόγειο, οι θλιβερές συμφωνίες με τα αυταρχικά καθεστώτα της Λιβύης, της Αιγύπτου και της Τουρκίας, η συστηματική εκμετάλλευση των παράτυπων εργατών στο εσωτερικό της και η άρνηση ισοτιμίας σχέσεων με τις χώρες της Αφρικής είναι επιλογές μιας Ευρώπης που φαίνεται να την απασχολεί περισσότερο η καταπράυνση της ακροδεξιάς παρά ο σεβασμός στην έννοια του δικαίου.

Η μόνη δύναμη που μπορεί να σταματήσει αυτόν κατήφορο είναι οι ευρωπαίοι πολίτες, αν δουν την αναπόφευκτη απώλεια του προνομιακού ρόλου της Ευρώπης στον κόσμο όχι σαν καταστροφή, αλλά σαν ευκαιρία για ένα πιο δίκαιο και βιώσιμο πλανήτη. Οι ίδιοι πολίτες είναι βέβαιοι να κάνουν το αντίθετο. Να αναβιώσουν την αιματοβαμμένη πλευρά της ευρωπαϊκής ιστορίας, τους μαξιμαλισμούς, τα κυνήγια μαγισσών, τα εθνικιστικά προστάγματα και τα ξενοφοβικά πογκρόμ. Να επιλέξουν εύκολες απαντήσεις, να στοιχηθούν πίσω από απλουστευτικά συνθήματα. Δεν υπάρχουν όμως εύκολες απαντήσεις. Αν δεν αφήσουμε τις υπεκφυγές, αν δεν πούμε τα πράματα με το όνομά τους και δεν μιλήσουμε για τις αντιφάσεις μας, είναι αφελές να θεωρούμε την Ευρώπη ικανή να πρωταγωνιστήσει στην επίλυση των πλανητικών προβλημάτων που η ίδια δημιούργησε. Η εξισορρόπηση των ανισοτήτων στις διεθνείς σχέσεις, η εγκατάλειψη δηλαδή της αποικιοκρατικής νοοτροπίας, είναι η μόνη πολιτική που σέβεται την ουσία αυτού που ονομάζουμε ευρωπαϊκά ιδεώδη. Η οδός της συνέπειας λόγων και έργων είναι η μόνη που μπορεί να κάνει την Ευρώπη σημαντικό παράγοντα για το μέλλον της οικουμένης.

Τι εύχεστε για την Ελλάδα στα πλαίσια της ΕΕ;

Ειλικρίνεια και εκπροσώπους με όραμα. Όχι παροπλισμένα δευτεροκλασάτα στελέχη και τηλεπερσόνες, αλλά εκπροσώπους ικανούς να συνεργαστούν, να σχεδιάσουν και να υλοποιήσουν πολιτικές ουσίας. Ευέλικτη αποκεντρωμένη διοίκηση, κοινωνική στεγαστική πολιτική, κυκλική οικονομία, ενεργειακή αυτάρκεια από την ταράτσα του κάθε νοικοκυριού, εγγυημένο ελάχιστο εισόδημα,

πανευρωπαϊκή ισότητα στα εργασιακά δικαιώματα, πολιτικές υποδοχής και συμπερίληψης... Δυστυχώς ο μέσος κάτοικος της Ευρώπης, όχι μόνο ο Έλληνας, αντιμετωπίζει την Ευρώπη ως κάτι ξένο, κάτι που βρίσκεται εκτός των συνόρων του, και που λίγο πολύ απειλεί τα εθνικά συμφέροντα. Ό,τι καλό έρχεται από την Ευρώπη παρουσιάζεται στην εσωτερική αγορά ιδεών ως εθνική κατάκτηση, ενώ η ευθύνη για ό,τι κακό συμβαίνει στο κράτος ρίχνεται συστηματικά στην Ευρώπη. Αυτό μπορεί να αλλάξει μόνον την αποδυνάμωση του ρόλου των κρατών. Με μια πιο αποκεντρωμένη διαχείριση των ζητημάτων, με λειτουργικές διασυνοριακές περιφέρειες με κοινά χαρακτηριστικά, που να βάζουν το κοινό καλό, πάνω από το στενόφθαλο εθνικό συμφέρον. Απαραίτητη προϋπόθεση είναι η ενίσχυση της κοινωνίας των πολιτών. Η δυσπιστία απέναντι στους θεσμούς θα μπορέσει να ξεπεραστεί μόνο αν οι συμμετοχικές διαδικασίες επιτρέψουν στους πολίτες να νιώθουν ότι είναι στο χέρι τους να διαμορφώνουν τις πολιτικές που τους αφορούν.

Από όσα ξέρουμε από τη μυθολογία, η Ευρώπη ήταν κόρη του βασιλιά του Λιβάνου, του Φοίνικα· άρα η Ευρώπη είναι μεσοανατολίτισσα που την έκλεψε ο Δίας (ως άλλος διακινητής) και την έφερε στην Ελλάδα. Ο αδερφός της, που ήρθε να την ψάξει αλλά δεν μπόρεσε να τη βρει, ήταν ο Κάδμος. Ένας λιβανέζος λοιπόν ήταν ο Ιδρυτής της Θήβας. Όλα αυτά είναι δείγματα του ότι στην αρχαία Ελλάδα υπήρχε ένα διαρκές αλισβερίσι και αλληλεπίδραση με την Ανατολή, που αποσιωπάται συστηματικά στην εκπαίδευση. Ο ελληνικός πολιτισμός της αρχαιότητας δεν νοείται χωρίς την επίδραση ανατολίτικων και αφρικανικών στοιχείων. Οι αρχαίοι έλληνες πήραν πάρα πολλά δάνεια και αντέγραψαν ή προσάρμοσαν πάρα πολλά στοιχεία πολιτισμού και επιστημών από τους Φοίνικες τους Αιγύπτιους τους Πέρσες τους Θρακες τους Φρύγες... Σήμερα όμως τον Δία θα τον σταματούσε στο Αιγαίο η Frontex και το ελληνικό λιμενικό για διακίνηση λαθρομεταναστών.

bio_

Ο **Γιώργος Κωνσταντίνου** εργάζεται ως εικονογράφος, οπτικός διαμεσολαβητής, σχεδιαστής κόμικς και καρτούν. Παράλληλα αναπτύσσει και υλοποιεί καινοτόμες εκπαιδευτικές ιδέες, δράσεις και εργαλεία για κυβερνητικούς, κοινωφελείς και ιδιωτικούς οργανισμούς σε όλο τον κόσμο, με ιδιαίτερη έμφαση στην οικοδόμηση της ειρήνης, τη διαπολιτισμικότητα και τη δημιουργικότητα. Απόφοιτος της Ανώτατης Σχολής Καλών Τεχνών του Βερολίνου, είναι ιδρυτικό μέλος της εκπαιδευτικής ομάδας Irenia, που τιμήθηκε με το Βραβείο Διαπολιτισμικής Καινοτομίας του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών (UNAOC και BMW Intercultural Innovation Award). Μια μικρή επιλογή του έργου του μπορεί να βρεθεί στην ιστοσελίδα του imagistan.com και τα προφίλ του στα ΜΚΔ ([@yorgos/instagram](https://www.instagram.com/yorgos/) @Imagistan/fb [@imagistan/youtube](https://www.youtube.com/channel/UC...))

ΣΤΕΛΛΑ ΛΑΒΒΑ ('79)

Η δημοκρατία και το μέτρο δεν είναι αυτονόητα αγαθά

Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στο Στρασβούργο

Το ρόλο έπαιξε η ιδέα της ενωμένης Ευρώπης στις προσωπικές και επαγγελματικές επιλογές σας;

Γεννημένη το 1962, με προπτυχιακές σπουδές το διάστημα 1979-1984, έφτασα στη Γερμανία το 1985 για διδακτορικές σπουδές. Εκείνη την εποχή η επιλογή μου για μεταπτυχιακές σπουδές στο εξωτερικό οφειλόταν περισσότερο στην κοσμοπολίτικη θεώρηση που είχα διδαχθεί στη Γερμανική Σχολή Θεσσαλονίκης και λιγότερο στην ιδέα της ενωμένης Ευρώπης. Κατά τη διάρκεια των γυμνασιακών μας σπουδών είχαμε την ευκαιρία των μαθητικών ανταλλαγών, πράγμα καθόλου αυτονόητο για άλλα δημόσια και ιδιωτικά σχολεία της εποχής, τη δυνατότητα ταξιδιών (7ήμερη στη Βιέννη), ένα άνοιγμα προς την Ευρώπη που διευκολυνόταν από την άρτια γνώση δύο τουλάχιστον ξένων γλωσσών, της γερμανικής και της αγγλικής. Ως υπότροφος της Γερμανικής Υπηρεσίας Ακαδημαϊκών Ανταλλαγών (DAAD) πέρασα δημιουργικά

χρόνια στο Saarbrücken (Saarland), που γεωγραφικά θα μπορούσε να θεωρηθεί κέντρο της Ευρώπης και διέθετε και το Europeanstitut, ένα φυτώριο μεταπτυχιακών φοιτητών/τριών, οι περισσότεροι εκ των οποίων εργάζονται σήμερα στις Βρυξέλλες ή το Λουξεμβούργο. Στο Ινστιτούτο Αρχαίας Ιστορίας είχα την ευκαιρία να εργαστώ σε ένα διεθνές περιβάλλον. Ταξίδεψα πολύ φτάνοντας μέχρι την Ιαπωνία έχοντας την ευκαιρία να δω το δυτικό ημισφαίριο με τα μάτια του ανατολικού και αισθανόμενη μια ιδιαίτερη ανάταση ως “Ευρωπαία ελληνικού διαβατηρίου”. Μετά από οκτώ χρόνια στο εξωτερικό κατόρθωσα να επαναπαριστώ στη Θεσσαλονίκη με λίγες σχετικά απώλειες. Πιστεύω ότι εκεί είναι ένα θέμα κομβικό, ότι η Ελλάδα είναι δύσκολη σε θέματα νόστου με ευρωπαϊκούς, πάντα, όρους. Ωστόσο οι Έλληνες ήταν πάντα λαός της διασποράς με μακρά παράδοση στην κατάρκτηση, όχι μόνο της Ευρώπης αλλά και ολόκληρης της υφηνλίου. Δεν θεωρώ ότι αυτό αφορά μόνο το β’ μισό του 20ου αιώνα αλλά ανάγεται σε πολύ προγενέστερες εποχές.

Η Ευρώπη σήμερα, όπως και όλος κόσμος, βιώνει πολλαπλές κρίσεις. Θεωρείτε ότι η ΕΕ ανταποκρίνεται στις σημερινές προκλήσεις;

Η αρπαγή της Ευρώπης, όπως απεικονίζεται στον οπισθότυπο του νομίσματος των δύο (2) ευρώ δεν αποτελεί απλά μια παράσταση με μυθικό περιεχόμενο. Το “ευρωπαϊκό

κεκτημένο” αποτελεί ζητούμενο για πολλούς λαούς και ανθρώπους και όλοι το επιζητούν θυσιάζοντας πολύ περισσότερα από όσα ίσως αξίζει η ίδια η θυσία. Η Ευρωπαϊκή Ένωση πάλι, χρόνια βολεμένη στην ευμάρειά της, συχνά εμφανίζεται απροετοίμαστη για πράγματα που είναι λογικά να συμβούν όταν δεν έχει υπάρξει πρόβλεψη. Αυτό οδηγεί κάποτε σε ακραίες καταστάσεις με επικίνδυνες προεκτάσεις. Είναι αυτονόητο ότι η δημοκρατία και το μέτρο απαιτούν συνεχή περιφρούρηση, δεν είναι αυτονόητα αγαθά.

Πιστεύετε ότι η ΕΕ θα μπορέσει να παίξει ένα σημαντικό ρόλο στις κρίσιμες γεωπολιτικές προκλήσεις του μέλλοντος; Πώς πιστεύετε ότι ο πολίτης της Ευρώπης μπορεί να συμβάλει στην ενδυνάμωση του ρόλου της ΕΕ;

Έχει ειπωθεί συχνά κατά το παρελθόν ότι τα κέντρα βάρους των πολιτικών αποφάσεων μετακυλίνουνται πολύ γρήγορα, παλιότερα από τον Ατλαντικό και στον Ειρηνικό, ενώ εμφανίζονται δίπλα στους παραδοσιακούς και νέοι διεθνείς παίκτες όπως η Κίνα και η Ινδία. Παρότι η Ευρώπη είναι πολύ μικρή σε σχέση με άλλες ηπείρους, θεωρώ ότι είναι ακόμη σημαντική για τη διεθνή πολιτική σκακιέρα. Δυστυχώς η νέα γενιά της Ευρώπης, που δεν έχει αγωνιστεί για το ευρωπαϊκό όραμα και θεωρεί πολλά πράγματα αυτονόητα, συχνά δεν αναπτύσσει ενδιαφέρον και ενσυναίσθηση για το “bonum commune”. Έτσι, όμως, η Ευρώπη και η ΕΕ καταλήγει στερούμενη βασικών παραδοσιακών αξιών και απογυμνώνεται σε ένα καθαρά καταναλωτικό σύνολο. Αντίδοτο σε όλα αυτά μπορεί να αποτελέσει μόνο η Παιδεία.

Τι εύχεστε για την Ελλάδα στα πλαίσια της ΕΕ;

Δυστυχώς, μετά από τόσα χρόνια στην ΕΕ, η Ελλάδα έχει χάσει τον εν δυνάμει πρωταγωνιστικό της ρόλο σε πολλούς τομείς και μαζί με αυτό και την αξιοπιστία της σε πολλά. Αυτό είναι λυπηρό διότι υπήρχε ένα σημαντικό προβάδισμα πριν από 30 χρόνια, το οποίο δεν αξιοποιήθηκε σωστά.

Η ευχή μου αφορά το αυτονόητο, πιο σταθερό βηματισμό με άλλες ευρωπαϊκές χώρες στην καθημερινότητα. Πέρα από τα μεγάλα λόγια, τις εκθέσεις ιδεών και κάθε είδους βιτρίνα, αυτό που επιτακτικά χρειάζεται είναι λειτουργικότητα και ισονομία στην καθημερινότητα και μια σφαιρική και βιώσιμη ανάπτυξη. Με μια περισσότερο “ευρωπαϊκή καθημερινότητα”, η ζωή στο συγκεκριμένο κλίμα και με τις δεδομένες συνθήκες θα ήταν ένας επίγειος παράδεισος.

ΤΟ “ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ
ΚΕΚΤΗΜΕΝΟ” ΑΠΟΤΕΛΕΙ
ΖΗΤΟΥΜΕΝΟ ΓΙΑ ΠΟΛΛΟΥΣ
ΛΑΟΥΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ
ΚΑΙ ΟΛΟΙ ΤΟ ΕΠΙΖΗΤΟΥΝ
ΘΥΣΙΑΖΟΝΤΑΣ ΠΟΛΥ
ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ ΑΠΟ ΟΣΑ
ΙΣΩΣ ΑΞΙΖΕΙ Η ΙΔΙΑ Η ΘΥΣΙΑ.

bio_

Η **Στέλλα Λάββα** σπούδασε Αρχαιολογία και Ιστορία της Τέχνης στη Φιλοσοφική Σχολή του ΑΠΘ. Συμμετείχε σε ανασκαφές (Βεργίνα/Μ. Ανδρόνικος, Δίον/Δ.Παντερμαλής). Εργάστηκε στο Νομισματικό Μουσείο του Winterthur (Καθηγητής Η.Ι. Bloesch) και των Αθηνών (Εφορος Δρ.Μ.Οικονομίδου). Ως υπότροφος της Γερμανικής Υπηρεσίας Ακαδημαϊκών Ανταλλαγών (DAAD) εκπόνησε διατριβή με τίτλο «Η νομισματοκοπία της αρχαίας Φαρσάλου» κοντά στον Καθηγητή P.R. Franke στο Πανεπιστήμιο του Saarland (Saarbrücken). Από το 1994 εργάζεται στο ΑΠΘ ως μέλος ΔΕΠ. Διετέλεσε Κοσμητρίστρια της Σχολής Καλών Τεχνών ΑΠΘ (2021-2024) ενώ από 1.3.2024 υπηρετεί ως Αντιπρυτάνισσα Διοικητικών Υποθέσεων και Φοιτητικής Μέριμνας του Ιδρύματος. Είναι Πρόεδρος των Φίλων του Τελλογλείου Ιδρύματος Τεχνών ΑΠΘ και μέλος της Εφορευτικής Επιτροπής του Βαφοπούλειου Πνευματικού Κέντρου.

ΜΑΡΙΑ ΤΟΠΑΛΗ ('82)

Φαντάσματα επί φαντασμάτων

Οι ελληνο-γερμανικές σχέσεις είναι γεμάτες από ιστορίες. Όσο, όμως, για μας, τις/τους απόφοιτες/ους των γερμανικών σχολείων σε Θεσσαλονίκη και Αθήνα, είμαστε φαίνεται οι ίδιες/οι μέρος αυτών των ιστοριών. Είμαστε εμπλεκόμενες/οι.

Έλληνες μετανάστες στην Γερμανία. Φωτογραφία από το "Ρεπορτάζ Χωρίς Σύνορα".

Είναι χαρακτηριστικό ότι μια απόφοιτη που δεν συμπλήρωσε ακόμη τα 30 της χρόνια και, μετά την αποφοίτηση αποκόπηκε ολότελα από τη χώρα και τη γερμανική γλώσσα, μου μίλησε μολταυτά με ζέση για το καινούριο, το φρέσκο «τραύμα», που η κρίση χρέους προκάλεσε στις ελληνογερμανικές σχέσεις για τους ανθρώπους της δικής της γενιάς. Η ίδια βίωσε, κατά τα λεγόμενά της, τραυματικά τον φανατικό αντιγερμανισμό των ετών που ακολούθησαν το 2010. Μολονότι κινείται σαφώς στο φάσμα μιας αριστερής ιδεολογίας, αυτό δεν την εμπόδισε να νιώθει απομονωμένη ανάμεσα στους συνομήλικούς της, όταν τα χρόνια εκείνα ο αντιγερμανισμός φούντωνε. Μια άλλη απόφοιτη, λίγο μόνο μεγαλύτερη στην ηλικία, με εντελώς διαφορετική διαδρομή (σπουδές στη Γερμανία και παραμονή εκεί για δουλειά) βίωσε τα τελευταία χρόνια μian αντίστροφη απογοήτευση: όταν, όπως μου είπε, χρειάστηκε να αναζητήσει σπίτι σε άλλη πόλη από εκείνη των φοιτητικών της χρόνων, για να εργαστεί σε μια πλούσια μεγάλη πόλη της πρώην Δυτικής Γερμανίας, και ενώ διέθετε σίγουρη θέση εργασίας, υψηλής επιστημονικής εξειδίκευσης και κύρους, διαπίστωσε ότι το εμφανές ελληνικό της επίθετο έγινε, ξαφνικά, εμπόδιο στην ανεύρεση στέγης. Κοινό σημείο και στις δυο περιπτώσεις είναι η πεποίθηση των δυο νέων

γυναικών ότι το τραύμα του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, για το οποίο πολλές λόγος εξακολουθεί να γίνεται π.χ. με αφορμή τις αποζημιώσεις και το κατοχικό δάνειο, είναι κάτι που τις αφορά ελάχιστα έως καθόλου. Είναι γι' αυτές μια παλιά ιστορία, την ξέρουν από τα βιβλία. Ναι, παραδέχονται, ίσως είναι μια ιστορία της γιαγιάς ή του παππού- αλλά δεν έτυχε οι ίδιες να έχουν στην οικογένεια κάποιον/ον να τους μιλήσει απευθείας γι' αυτά. Δηλαδή (σκέφτηκα, στη συνέχεια αυτών των άτυπων συνεντεύξεων που διενήργησα το 2023, προκειμένου να ετοιμάσω μian ομιλία για συνάντηση εργασίας του Ελληνο-Γερμανικού Ιδρύματος Νεολαίας), ο Β' Παγκόσμιος Πόλεμος είναι για τα κορίτσια αυτά κάτι σαν το 1821 για τη δική μου γενιά. Σχολική ύλη, όχι ζωντανή υπόθεση. Πώς γίνεται, όμως, ενώ ο καιρός περνά γρήγορα και οι παλιές ιστορίες μαζεύουν τη σκόνη που τους αναλογεί, να υπάρχει αναζωπύρωση; Οι ελληνο-γερμανικές σχέσεις μοιάζουν στοιχειωμένες. Εκεί που πάνε να φτιάξουν τα πράγματα, ανοίγει μια καινούρια πληγή. Πάνω στην ουλή της παλιάς; Λίγο παραδίπλα; Οι παρατηρήσεις μου με βάση τις πιο πάνω συζητήσεις δεν έχουν φυσικά καμιά στατιστική αξία. Μπορεί να βοηθήσουν ανθρώπους που θα σχεδιάσουν μελλοντικά ερωτηματολόγια, από τα οποία θα προκύψουν δεδομένα με στατιστική αξία. Στα δικά μου τα χρόνια, εμείς, οι κόρες και οι γιοι του Γιώργου Θαλάσση, της Κατερίνας και του Σπίθα, βιαζόμασταν

να τρέξουμε πάνω στην πολλά υποσχόμενη πίστα που υπήρξε η Γερμανία ανάμεσα στον Μάη του 68 και την πτώση του Τείχους. Το χαίνον τραύμα των γονιών μας έγινε ηλεκτρισμένη μηχανή για την κάθε φετινή χρονιά εκείνου του καιρού. Μια εικοσαετία ιδιαίτερη και μοναδική από κάθε άποψη για όλη την Ευρώπη πέρασε στο μεθυσμένο μυαλό μας για κανόνες. Μας πήρε καιρό να συνειδητοποιήσουμε τις κατεδαφιστικές αλλαγές. Κι ωστόσο, η σύντομη διάρκεια εκείνης της -να την πούμε αισιόδοξη; γόνιμη; συμφιλιοτική;- περιόδου δεν την καθιστά λιγότερο πραγματική: όσο πραγματική ήταν για τον πατέρα μου η Κατοχή, όσο πραγματική είναι για τη μητέρα μου η μνήμη των Εβραίων που ταπεινώνονται στην Πλατεία Ελευθερίας ενώ η μαρίδα των χριστιανόπουλων της Θεσσαλονίκης (ανάμεσά τους και εκείνη) μάλλον το διασκεδάξει- άλλο τόσο πραγματικοί είναι οι αγαπημένοι μου γερμανοί καθηγητές και καθηγήτριες στο σχολείο της δεκαετίας του 70 και

Ο Μικρός Ήρωας, Εβδομαδιαίο περιοδικό με περιπέτειες τριών ηρωικών Ελληνόπουλων (του Γιώργου Θαλάσση, της Κατερίνας και του "Σπίθα") κατά τη διάρκεια της κατοχής.

του 80 -κάτι πρώην χίπηδες με διδακτορικά. Κάτι ανεκτικοί και φιλελεύθεροι- στις εκδρομές, καπνίζουμε και πίνουμε μαζί τους, σε μian εποχή που στην ωραία μας πόλη μεσουρανεί ακόμα το «Πατρίς-Θρησκεία-Οικογένεια». Ήταν το παράθυρό μου στο φως, η Γερμανία. Όσο κριτικό αναστοχασμό κι αν ρίξω πάνω σε αυτή τη μνήμη, το θετικό συναίσθημα θα ξαναφυτρώνει και θα μου βγάζει αυθάδικα τη γλώσσα. Ούτε που ήθελα να το θυμάμαι το ιστορικό τραύμα, κι ας ήταν γονεϊκό τραύμα. Αυτή η γυρισμένη πλάτη με διαμόρφωσε - αυτό δεν αλλάζει. Θα πεί κανείς πως ζούμε στην εποχή του μεγάλου ξενερώματος. Τα νεαρά κορίτσια με τα οποία συνομήλιστα δεν φαίνεται να έχουν ούτε τον μισό ενθουσιασμό (αλλά ούτε και τις μισές αυταπάτες) από όσες είχα στην ηλικία τους- και αυτό βέβαια δεν αφορά μονάχα τη σχέση τους με τη Γερμανία. Μια ακόμα νεότερη απόφοιτη, εν ενεργεία φοιτήτρια στη Γερμανία, θα ξεδιπλώσει μπροστά μου ολόκληρο χαλί από γερμανικές προκαταλήψεις νεοαποικιακού τύπου σε βάρος της Ελλάδας, συγκαλυμμένες ή μη ειρωνείες, άρνηση επικοινωνίας, άρνηση ισότιμης συνομιλίας με την-ξένη-που-προέρχεται-από-τον-τόπο-των-διακοπών. Η συγκεκριμένη, καταγιτιστική κριτική, σε βάρος μάλιστα της γενιάς των σημερινών, των πολύ νεαρών Γερμανίδων και Γερμανών, με κλονίζει. Μήπως τα παραλείψω; αναρωτιέμαι. Μήπως η πρόσφατη κρίση μας ταπεινώσε και μας έκανε υπερευαίσθητους και ευεικούς; Ή μήπως τα σημερινά παιδιά (μας) είναι, αντίστροφα,

πιο περήφανα από εμάς και δε σγκώνουν μύγα στο σπαθί τους; Μήπως εγώ (εμείς;) ήμουν απλώς πιο μαζεμένη, λιγότερο απαιτητική, χωρίς να το συνειδητοποιώ; Μήπως απλώς εξιδανίκευα (τους Γερμανούς) και δεν ήθελα να το παραδεχτώ; Μήπως κατάπινα αμάσπτες τις προσβολές και τις έχω σβήσει από τη μνήμη μου; Αλλά πώς γίνεται να δείχνει πάλι η πυξίδα προς όψεις τόσο σκοτεινές; Πόσο άκαμπτο υλικό υπάρχει εν τέλει διαθέσιμο στα υπόγεια της ιστορίας, έτοιμο προς χρήση; Δεν πρέπει να ξεχνάμε - ποτέ δεν πρέπει να ξεχνάμε!- ότι το ακροδεξιό, ρατσιστικό AfD, που σήμερα γίνεται υπολογίσιμη πολιτική δύναμη στο Σπίτι του Κρεμασμένου, έφτιαξε τα πρώτα του σποτάκια και έκανε τις πρώτες συγκεντρώσεις του με κύριο θέμα την ελληνική κρίση χρέους και τους τεμπέληδες Έλληνες, που δεν όφειλε να βοηθήσει η Γερμανία. Δεν πέρασαν καλά καλά ούτε είκοσι χρόνια από τότε. Κάπως έτσι θα σκεφτόταν ίσως ο πατέρας μου- οι τάφοι της Κατοχής θα του φαίνονταν ακόμα φρεσκοσκαμμένοι- με έστειλε όμως στο Γερμανικό, κι ας μην μπορούσε να ξεχάσει. Ίσως με έστειλε κυρίως η μητέρα μου, επειδή αυτή ήθελε πολύ να ξεχάσει- πχ τα εβραιόπουλα της γειτονιάς της, που τη μια μέρα έπαιζαν μαζί στη γειτονιά της Θεσσαλονίκης, και την επόμενη η ίδια και οι φίλοι της μπούκαραν και πλιατσικολόγησαν τα άδεια σπίτια τους. Άλλωστε και το σχολείο μας, η ΓΣΘ, τους παλιούς εβραίους μαθητές και τους δασκάλους της, από τον 19ο αιώνα και μέχρι την Κατοχή, τους έχει ακόμα ξεχασμένους και κατακλωνισμένους. Φαντάσματα επί φαντασμάτων. Τα νεαρά κορίτσια με τα οποία μίλησα τα βρίσκουν μπροστά τους, κι ας μην ξέρουν να τα ονομάσουν. Εκεί που νομίζουμε ότι απομακρυνθήκαμε- να 'σου τα πάλι, να κυριαρχούν επί σκηνής. Κάτι δεν κάνουμε σωστά.

Bio

Η **Μαρία Τοπάλη** γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη το 1964, αποφοίτησε από τη ΓΣΘ το 1982 και ζει στην Αθήνα. Σπούδασε νομικά στην Αθήνα και τη Φρανκφούρτη, όπου ήταν υπότροφος του Ιδρύματος Daimler-Benz (1991-1994). Εργάζεται στο Εθνικό Κέντρο Κοινωνικών Ερευνών και έχει δυο κόρες. Δημοσιεύει ποίηση, μεταφράζει (από τα γερμανικά) και γράφει κριτική. Είναι μέλος της Συντακτικής Επιτροπής του περιοδικού "Ποιητική" και τακτική συνεργάτιδα της εφημερίδας "Η Καθημερινή της Κυριακής". Η τελευταία ποιητική συλλογή της "Μαζί τ' ακούγαμε" κυκλοφόρησε από τις εκδόσεις Πατάκη (2018) και η ανθολογία της "Ποίηση με Πείσμα" από τις εκδόσεις Αντίποδες (2020). Το 2023 κυκλοφόρησε στα γερμανικά το βιβλίο της «Die Wurzeln lang ziehen» (ποίηση και αυτοβιογραφικό δοκίμιο) (Edition Converso).

SANI RESORT, Χαλκιδική

ΣΤΑΥΡΟΣ ΑΝΔΡΕΑΔΗΣ ('64)

Ο στρατηγικός σχεδιασμός στον τουρισμό χρειάζεται κυρίως πολιτικό θάρρος

Το 2023 σημειώθηκε ρεκόρ εσόδων με 32 δισ. και 32,7 εκατομμύρια τουρίστες στη χώρα μας. Είστε ευχαριστημένοι με αυτά τα αποτελέσματα ή κάποιες φορές οι αριθμοί δε λένε την αλήθεια; Οι αριθμοί λένε πάντα ένα μέρος μόνο της αλήθειας. Πρέπει να ξέρει κανείς να τους διαβάξει. Σε κάθε περίπτωση τα νούμερα του 2023 είναι χωρίς αμφιβολία πολύ ικανοποιητικά. Μένει να αναλύσουμε ποιο είναι το αποτύπωμά τους: Πώς διαχέονται χωροταξικά και σε ποιες κατηγορίες επαγγελματιών και εργαζομένων φτάνουν.

Παράλληλα όμως εμφανίζεται σε πολλές περιοχές της χώρας και το πρόβλημα του υπερτουρισμού. Πώς πιστεύετε ότι μπορεί η Ελλάδα να αντιμετωπίσει αυτό το νέο φαινόμενο; Το πρόβλημα του υπερτουρισμού είναι επικίνδυνο. Σε άλλες χώρες είναι πολύ εντονότερο από ό,τι στην Ελλάδα και φτάνει στο σημείο να απειλεί τον τρόπο διαβίωσης και την ποιότητα ζωής των κατοίκων. Πολύ

επικίνδυνο πραγματικά. Για να αντιμετωπισθεί πρέπει να εκτιμηθούν από επιστημονικές ομάδες οι φέρουσες ικανότητες κάθε ενός προορισμού, που είναι ένας σύνθετος συνδυασμός πολλών παραγόντων, και στη συνέχεια να ληφθούν μέτρα (π.χ. περιορισμός ή απαγόρευση δόμησης, πρόσθετο τέλος επισκέπτη κ.α.) που να λειτουργούν ανασταλτικά και διορθωτικά.

Το 90% της τουριστικής κίνησης λαμβάνει χώρα σε 5 περιφέρειες της χώρας και σε διάρκεια 5 μηνών. Η περσινή εικόνα ανέδειξε την έλλειψη υποδομών σε αυτές τις περιοχές. Εκτιμάτε ότι υπάρχει κάποιος στρατηγικός σχεδιασμός σχετικά με την ενίσχυση των υποδομών και την αντιμετώπιση χρόνιων παθολογιών; Το ερώτημα αυτό έχει σχέση με το προηγούμενο. Επαναλαμβάνω ότι ο στρατηγικός σχεδιασμός, που τον ακούμε χρόνια, δεν μπορεί να λειτουργήσει εάν δεν υπάρξει προηγούμενη αναλυτική καταγραφή των δεδομένων κάθε προορισμού. Αυτό απαιτεί την σύμπραξη πολλών ειδικοτήτων κάτω από μια στιβαρή πολιτική διοίκηση, που να θέλει πραγματικά να εμβαθύνει.

Πέρα από την αύξηση αφίξεων και εσόδων, καλούμαστε να δούμε την πορεία και από άλλους δείκτες που αφορούν στη βιωσιμότητα, όπως την κατανάλωση νερού, διαχείριση απορριμμάτων, κατανάλωση ενέργειας, αποτύπωμα άνθρακα. Πιστεύετε ότι ο ελληνικός τουρισμός έχει να διανύσει μακρύ δρόμο για να θεωρηθεί βιώσιμος; Ο ελληνικός τουρισμός κινήθηκε για πολλά χρόνια ευκαιριακά χωρίς κανένα προγραμματισμό. Εμφανιζόταν τουρίστες, χτίσαμε ξενοδοχεία. Εμφανιζόταν και άλλοι τουρίστες, χτίσαμε περισσότερα ξενοδοχεία. Φεύγαν οι τουρίστες, αφήναμε τα ξενοδοχεία κλειστά και εγκαταλειμμένα, και πάει λέγοντας. Όλα αυτά που αναφέρετε, που είναι προβλήματα κοινά με άλλες χώρες, χρειάζονται ομάδες επιστημονικού προσωπικού και επαγγελματιών κορυφαίου επιπέδου. Χρειάζεται επίσης ουσιαστική συνεργασία με τα Πανεπιστήμια. Κυρίως όμως χρειάζεται πολιτικό θάρρος.

Η κλιματική κρίση είναι η μεγαλύτερη πρόκληση που αντιμετωπίζει ο πλανήτης. Πώς θα μπορούσε η χώρα, αλλά και οι επιχειρηματίες, να προετοιμαστούν για τη δεδομένη πλέον πρόκληση της κλιματικής κρίσης; Ο τουρισμός, όπως νομίζω ξέρουμε όλοι, είναι η δραστηριότητα των πολλών και των μικρών. Δεν μπορούμε λοιπόν να περιμένουμε θαύματα από ένα μικρο-επιχειρηματία. Η πολιτεία μπορεί να του δώσει κάποιες απλές και εφαρμόσιμες οδηγίες για μια πιο φιλοπεριβαλλοντική λειτουργία του. Τα μεγάλα είναι θέμα κεντρικού σχεδιασμού, όπως προανέφερα.

Παρά τα προβλήματα ο τουρισμός είναι η βαριά βιομηχανία της χώρας μας. Πού υπερέχουμε και πού πρέπει να βελτιωθούμε; Και η πολιτεία και η ιδιωτική πρωτοβουλία, αλλά και οι πολίτες. Ο τουρισμός δεν είναι με τίποτα βαριά βιομηχανία. Δεν υπάρχει πιο άστοχος χαρακτηρισμός από αυτόν. Ίσως αυτοί που τον επινόησαν να ήθελαν να πουν ότι είναι σημαντικός για την Εθνική Οικονομία. Το τουριστικό προϊόν παράγεται από μια τεράστια στρατιά μικρών και πολύ μικρών επιχειρηματιών και αυτοαπασχολούμενων, που είναι διασκορπισμένοι σε κάθε γωνιά της χώρας και ιδιαίτερα σε μέρη όπου η ζωή δεν είναι καθόλου εύκολη και που θα είχαν ερημώσει χωρίς αυτόν. Όποιος δεν μπορεί να αντιληφθεί αυτά τα δεδομένα, μοιραία θα πελαγοδρομεί σε ασκήσεις επί χάρτου που ξεχνιούνται μόλις στεγνώσει το μελάνι.

Ο στρατηγικός σχεδιασμός, που τον ακούμε χρόνια, δεν μπορεί να λειτουργήσει εάν δεν υπάρξει προηγούμενη αναλυτική καταγραφή των δεδομένων κάθε προορισμού.

Bio

Ο Σταύρος Ανδρεάδης γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη. Αφού αποφοίτησε από τη Γερμανική Σχολή Θεσσαλονίκης, σπούδασε πολιτικός μηχανικός στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης και στη συνέχεια απέκτησε μεταπτυχιακό τίτλο σπουδών από το Τεχνικό Πανεπιστήμιο του Δυτικού Βερολίνου. Σε νεαρή ηλικία, εντάχθηκε στη Σάνη Α.Ε., αργότερα ανέλαβε πρόεδρος του ομίλου εταιρειών Sani S.A. και το 2015, ο όμιλος παρουσίασε το δεύτερο εμπορικό σήμα του - το premium, all-inclusive Ikos Resorts. Από την αρχή της καριέρας του, ο Σταύρος Ανδρεάδης διαδραμάτισε ενεργό ρόλο σε διάφορους συλλογικούς φορείς του τομέα της φιλοξενίας και του τουρισμού, διατελώντας Πρόεδρος του Συνδέσμου Ελληνικών Τουριστικών Επιχειρήσεων για οκτώ συναπτά έτη (2001-2008), και κατά συνέπεια ανακηρύχθηκε Επίτιμος Πρόεδρος του Συνδέσμου. Ο Σταύρος Ανδρεάδης είχε πάντα έντονο ενδιαφέρον για τον πολιτισμό. Το 1995, μαζί με αρκετούς συναδέλφους του επιχειρηματίες, ίδρυσε την Πολιτιστική Εταιρεία Επιχειρηματιών Βορείου Ελλάδος. Διατελώντας Πρόεδρος της Πολιτιστικής Εταιρείας από την ίδρυσή της, έχει πρωτοστατήσει σε πολλές πρωτοβουλίες για την υποστήριξη της πολιτιστικής ζωής της Θεσσαλονίκης και το έργο των νέων δημιουργών στους διάφορους τομείς της. Το 2013, η Ernst and Young τον ανακήρυξε "Έλληνα πρωτοπόρο επιχειρηματία της χρονιάς". Το 2019, εξελέγη Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου του Ιδρύματος Θεοφάνους, του μη κερδοσκοπικού οργανισμού που βρίσκεται πίσω από το ετήσιο Βραβείο Αυτοκράτειρας Θεοφάνους,

ΣΕΣΙΑ ΒΑΡΒΑΡΕΣΟΥ ('01)

Το 2023 σημειώθηκε ρεκόρ εσόδων με 32 δισ. και 32,7 εκατομμύρια τουρίστες στη χώρα μας. Είστε ευχαριστημένη με αυτά τα αποτελέσματα ή κάποιες φορές οι αριθμοί δεν λένε την αλήθεια;

Τα νούμερα ακούγονται εντυπωσιακά! Για μια πιο ολοκληρωμένη κατανόηση της εικόνας είναι σημαντικό να λαμβάνουμε υπόψη και άλλους παράγοντες, όπως για παράδειγμα- την κατανομή των εσόδων, τον μέσο αριθμό διανυκτερεύσεων, τη βιωσιμότητα της αύξησης του τουρισμού σε σχέση με το περιβάλλον και τις τοπικές κοινότητες.

Παράλληλα όμως εμφανίζεται σε πολλές περιοχές της χώρας και το πρόβλημα του υπερτουρισμού. Πώς πιστεύετε ότι μπορεί η Ελλάδα να αντιμετωπίσει αυτό το νέο φαινόμενο; Ο υπερτουρισμός είναι ένα σοβαρό πρόβλημα που μπορεί να έχει αρνητικές επιπτώσεις στην κοινωνία και στο περιβάλλον.

Αναπτύσσοντας λιγότερο δημοφιλείς περιοχές όπως πχ ορεινές περιοχές της χώρας ή επιμηκύνοντας τη σεζόν προσφέρονται εναλλακτικές επιλογές στους τουρίστες που μπορούν να αποσυμφορήσουν το μεγάλο αριθμό τουριστών σε μικρό χρονικό διάστημα στα δημοφιλή θέρετρα.

Εμείς κατάφεραμε ήδη απο τον πρώτο χρόνο λειτουργίας να μείνουμε ανοικτοί και κατά τη διάρκεια του χειμώνα και να φιλοξενούμε ανθρώπους απ' όλο τον κόσμο που αγαπούν την ηρεμία και τη φύση.

Το 90% της τουριστικής κίνησης λαμβάνει χώρα σε 5 περιφέρειες της χώρας και σε διάρκεια 5 μηνών. Η περσινή εικόνα ανέδειξε την έλλειψη υποδομών σε αυτές τις περιοχές. Εκτιμάται ότι υπάρχει κάποιος στρατηγικός σχεδιασμός σχετικά με την ενίσχυση των υποδομών και την αντιμετώπιση χρόνιων παθολογιών; Στη Νικήτη που δραστηριοποιούμαστε εμείς, που ανήκει σε μια

απο τις 5 περιφέρειες που αναφέρατε, ενώ υπάρχει μεγάλος ρυθμός ανοικοδόμησης, δυστυχώς δεν γίνεται παράλληλα σχεδιασμός, με αποτέλεσμα οι υφιστάμενες υποδομές να υπολείπονται των τρεχουσών αναγκών.

Για να σας δώσω ένα παράδειγμα, οι «etheres» βρίσκονται σε ένα λόφο πάνω από το παλιό χωριό της Νικήτης, και έχουμε εμείς αναλάβει τη συντήρηση του δρόμου, ενώ την αποκομιδή των σκουπιδιών την έχουμε διευθετήσει με ιδιώτη. Παράλληλα τα προβλήματα με την παροχή του ηλεκτρικού δικτύου και νερού ολοένα και εντείνονται. Εμείς, στο πλαίσιο της φιλοπεριβαλλοντικής μας πολιτικής, διαχειριζόμαστε τα ύδατα μέσω μονάδας βιολογικού καθαρισμού λυμάτων.

Πέρα από την αύξηση αφίξεων και εσόδων, καλούμαστε να δούμε την πορεία και από άλλους δείκτες που αφορούν στη βιωσιμότητα, όπως την κατανάλωση νερού, διαχείριση απορριμμάτων, κατανάλωση ενέργειας, αποτύπωμα άνθρακα. Πιστεύετε ότι ο ελληνικός τουρισμός έχει να διανύσει μακρύ δρόμο για να θεωρηθεί βιώσιμος;

Ο ελληνικός τουρισμός έχει σίγουρα μια πρόκληση μπροστά του όσον αφορά τη βιωσιμότητα. Ο τουρισμός πρέπει να αναπτύσσεται με τρόπο που να σέβεται το περιβάλλον, τον πολιτισμό, τις κοινότητες, τον άνθρωπο. Για να επιτευχθεί αυτό, χρειάζεται εκπαίδευση και ευαισθητοποίηση τόσο των τουριστών αλλά κυρίως των πολιτών της χώρας.

Etheres Νικήτη, Χαλκιδική

Ο ελληνικός τουρισμός έχει σίγουρα μια πρόκληση μπροστά του όσον αφορά τη βιωσιμότητα. Ο τουρισμός πρέπει να αναπτύσσεται με τρόπο που να σέβεται το περιβάλλον, τον πολιτισμό, τις κοινότητες, τον άνθρωπο.

Η κλιματική κρίση είναι η μεγαλύτερη πρόκληση που αντιμετωπίζει ο πλανήτης. Πώς θα μπορούσε η χώρα, αλλά και οι επιχειρηματίες, να προετοιμαστούν για τη δεδομένη πλέον πρόκληση της κλιματικής κρίσης;

Επένδυση σε αειφόρες υποδομές όπως ΑΠΕ, σε βελτιωμένα συστήματα απορριμμάτων και διαχείρισης νερού, διατήρηση και ενίσχυση πρασίνου και εκπαίδευση. Η ενημέρωση των πολιτών και των επιχειρήσεων σχετικά με τις επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής και τους τρόπους μείωσης του αποτυπώματος άνθρακα μπορεί να οδηγήσει σε πιο βιώσιμες επιλογές.

Αν θέλουμε πραγματικά να σώσουμε τον πλανήτη μας θα πρέπει να αλλάξουμε τον τρόπο ζωής μας σε σχέση με τις μετακινήσεις, τη διατροφή, τις καταναλωτικές μας συνήθειες.

Παρά τα προβλήματα ο τουρισμός είναι η βαριά βιομηχανία τη χώρας μας. Πού υπερέχουμε και πού πρέπει να βελτιωθούμε; Και η πολιτεία και η ιδιωτική πρωτοβουλία, αλλά και οι πολίτες.

Υπερέχουμε σαφώς στη φυσική ομορφιά, στην πολιτιστική κληρονομιά, στη γαστρονομία, στον καιρό και στη γνωστή φιλοξενία των Ελλήνων.

Σίγουρα πρέπει να βελτιωθούμε στις υποδομές που είναι δουλειά τις πολιτείας και στην παιδεία που είναι δουλειά όλων μας.

Bio

Μετά την αποφοίτησή μου από τη ΓΣΘ (2001) σπούδασα μηχανικός παραγωγής στο Πολυτεχνείο της Καρλαρούης. Επέστρεψα στην Ελλάδα και εργάστηκα για 10 χρόνια στο τμήμα πωλήσεων – εξαγωγών της οικογενειακής μας επιχείρησης στον κλάδο της κλωστοϋφαντουργίας.

Εν μέσω κορονοϊού ξεκινήσαμε με την αδελφή μου Ιζαμπέλλα (απόφοιτος 2000) την κατασκευή 10 επαύλεων με πισίνες στο παλιό χωριό της Νικήτης σε σχεδιασμό των usearchitecture (Αντιγόνη Μανωλακη και Μαρία Κούτσαρη, απόφοιτοι 2001).

Σήμερα προχωράμε στην ανάπτυξη του αρχικού μας πλάνου με την προσθήκη 8 νέων επαύλεων. Έχω 3 παιδιά, 2 εκ των οποίων μαθητές της ΓΣΘ, που είναι και η κύρια μου ενασχόληση.

ΟΙ ΚΟΥΚΛΕΣ ΤΗΣ ΔΡΕΣΔΗΣ: ΜΙΑ ΤΑΙΝΙΑ ΜΕ ΠΟΛΛΑ ΜΗΝΥΜΑΤΑ

ΑΛΕΞΙΑ

ΜΠΕΖΙΚΗ ('99)

Αφορμή για τη συνέντευξη με την Αλεξία αποτέλεσε η ταινία της, μεγάλου μήκους, “Dresden porcelain dolls”, που πρωτοεμφανίστηκε στο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης, στην οποία συμμετείχαν και πολλοί άλλοι απόφοιτοι της ΓΣΘ: η Πηνελόπη Βαλτή ως σκηνογράφος, ο Ακύλλας Καραζήσης και ο Γιώργος Γλάστρας ως ηθοποιοί. Ο Γιώργος Καλομενόπουλος, ο παραγωγός της ταινίας, είναι επίσης απόφοιτος της ΓΣΘ. Η ταινία βασίστηκε σε μια αρχική ιδέα της Αλεξίας, και στη συνέχεια συνέβαλε με πολλαπλούς ρόλους στη δημιουργία της : συν-συγγραφέας του σεναρίου, πρωταγωνίστρια, χορογράφος. Η ταινία αφορά τη συνάντηση μιας αντισυμβατικής δημοσιογράφου από τη Θεσσαλονίκη με την εικαστικό από τη Δρέσδη Lorphilia (Αλεξία) . Η τυχαία συνάντηση των δύο γυναικών εξελίσσεται σύντομα σε μια βαθιά ερωτική σχέση, ενώ παράλληλα θίγονται πολλά κοινωνικά ζητήματα: η ομοφυλοφιλία, το δικαίωμα στην τεκνοθεσία και η αποτέφρωση. Οι «Κούκλες της Δρέσδης» είναι μια ταινία για τη δύναμη που θα πρέπει να ανασύρει ο καθένας μας από μέσα του, προκειμένου να γίνει αυτό που θέλει για τον εαυτό του. Πρόσφατα το όνομα της Αλεξίας συζητήθηκε έντονα στον δημόσιο βίο, μιας και αρχές Μαρτίου έγινε στο δημαρχείο Αθηνών ο πρώτος γάμος μεταξύ ενός ζευγαριού γυναικών, και συγκεκριμένα της Αλεξίας και της συντρόφου της Δανάνης.

Είχαμε τη χαρά να συναντήσουμε την Αλεξία διαδικτυακά και να μιλήσουμε για την ταινία, για τη θέση της Ελλάδας στην ευρωπαϊκή LGBT κοινότητα, για τις ευκολίες/δυσκολίες που συναντά ένας καλλιτέχνης στην Αθήνα και στη Θεσσαλονίκη αντίστοιχα, για την Ευρώπη και τις εκλογές του Ιουνίου.

Αλεξία, συνήθως σχολιάζουμε ότι στην Ελλάδα τα πράγματα συμβαίνουν πολύ αργότερα από ό,τι στην Ευρώπη ...Τον περασμένο Μάρτιο το BBC έβγαλε έκτακτη είδηση ότι η Ελλάδα έγινε η πρώτη χώρα με χριστιανική ορθόδοξη πλειοψηφία στον πληθυσμό της, που νομιμοποίησε τον γάμο των ομόφυλων ζευγαριών. Πιστεύεις ότι κάτι αλλάζει στη χώρα μας;
Ναι, η ψήφιση του νομοσχεδίου ήταν μια πολύ σημαντική στιγμή για την ελληνική πραγματικότητα, κυρίως γιατί δημιουργεί το πλαίσιο για να ακουστούν και άλλες φωνές. Προσωπικά τώρα, δεν νομίζω ότι έκανα κάτι τολμηρό. Ο τρόπος που ζούσα και ζω τη ζωή μου παραμένει ο ίδιος. Οι φίλοι μου, οι επιλογές μου, δεν κατοχυρώθηκαν επειδή ψηφίστηκε το νομοσχέδιο. Σημασία έχει το ποιος είσαι, πώς στέκεσαι στην καθημερινότητα και στα κοινωνικά θέματα και, κυρίως, το να μη φοβάσαι να είσαι ο εαυτός σου. Όταν υπογράφηκε το νομοσχέδιο είχα μόλις γεννήσει, έτσι

επισπεύσαμε την αίτηση γάμου με τη Δανάν, για να ολοκληρωθεί εγκαίρως η διαδικασία αναγνώρισης της κόρης μας. Συμπωματικά έτυχε να είμαστε το πρώτο ζευγάρι γυναικών που παντρεύτηκε στο Δημαρχείο, και η είδηση άρχισε να γίνεται viral. Όλη αυτή η δημοσιότητα ήταν αναπάντεχη, αλλά τελικά δεχθήκαμε να δώσουμε συνεντεύξεις στον τύπο και στην τηλεόραση, γιατί καταλάβαμε ότι είναι πολύ σημαντικό για πολλούς άλλους ανθρώπους να ακουστούν οι φωνές μας. Συζητούσαμε πρόσφατα με ένα φίλο μας, που ζει χρόνια στην Αγγλία, σχετικά με όλη αυτήν τη δημοσιότητα που πήρε ο γάμος μας, και μας είπε χαρακτηριστικά ότι, αν είχε διαβάσει μια τέτοια συνέντευξη όταν ήταν επτά ετών, θα ήταν όλα πολύ πιο εύκολα στη δική του προσωπική διαδρομή. Σίγουρα αλλάζει κάτι στη χώρα με την ψήφιση του νομοσχεδίου, και σίγουρα δεν έχει νόημα να συγκρίνουμε αν βρισκόμαστε πιο μπροστά ή πιο πίσω σε σχέση με άλλες χώρες. Στη διαδικασία της σύγκρισης πάντα θα βρεις κράτη που θα έχουν προχωρήσει σε κοινωνικά, οικονομικά, ηθικά ζητήματα, και άλλες που θα είναι πολύ πιο πίσω. Πάντα θα υπολείπεται ή θα προηγείται. Προσωπικά, προσπαθώ απλώς να προχωρώ μπροστά χωρίς μιζέρια και γκρίνια. Να κρατάω το ωφέλιμο και να βιώνω την πορεία μου πιστεύοντας πως το ότι όλα αλλάζουν είναι πάντα χρήσιμο.

Μετά την ολοκλήρωση των σπουδών σου εγκαταστάθηκες κατευθείαν στην Αθήνα. Η μεγάλη φυγή των καλλιτεχνών της Θεσσαλονίκης προς την Αθήνα αφενός προκαλεί θλίψη και αφετέρου μας κάνει να αναρωτιόμαστε τι είναι αυτό που λείπει από την πόλη και τους απομακρύνει.
Έφυγα από τη Θεσσαλονίκη το 2004, συνέχισα με μεταπτυχιακές σπουδές στην Ελβετία και εγκαταστάθηκα στην Αθήνα το 2007. Μετά την εμπειρία μου στο εξωτερικό η Θεσσαλονίκη μου φαινόταν πολύ μικρή, δεν με χωρούσε ο τόπος. Η προσπάθεια επιβίωσης στον καλλιτεχνικό χώρο της Θεσσαλονίκης συναντά πολλές κλειστές πόρτες. Έχω την εντύπωση ότι η πόλη συχνά δεν αφήνει τα βαρίδιά της, το έδαφος δεν είναι πάντα γόνιμο. Η βεντάλια στην Αθήνα είναι πιο ανοιχτή, υπάρχει καλύτερη ροή. Υπάρχει μια αφύπνιση στην πόλη, μια κινητικότητα, με μεγάλη ένταση και δημιουργικότητα. Χαίρομαι όμως πάντα όταν με καλούν να παίξω στη Θεσσαλονίκη και μου δίνεται η ευκαιρία να ζήσω για κάποιο διάστημα στην πόλη. Είναι μια πόλη με ανθρώπινη κλίμακα, είναι ο τόπος καταγωγής μου. Οι συνεργασίες που είχα έως τώρα μου έχουν αφήσει πολλές και καλές εντυπώσεις, και ιδιαίτερα τα γυρίσματα της ταινίας “Dresden porcelain dolls”. Το

Βιο
Γεννήθηκε και μεγάλωσε στη Θεσσαλονίκη. Αποφοίτησε από τη ΓΣΘ το1999 και σπούδασε στη Σχολή Καλών Τεχνών του ΣΑΠΘ, στο τμήμα Θεάτρου. Από το 2004 έως το 2006 έκανε μεταπτυχιακές σπουδές στον σύγχρονο χορό και το σωματικό θέατρο στη Βέρνη της Ελβετίας. Το 2007 εγκαταστάθηκε μόνιμα στην Αθήνα και έκτοτε έχει συμμετάσχει σε πολλές παραστάσεις στην Ελλάδα και στο εξωτερικό, όχι μόνο σαν ηθοποιός, αλλά και ανάλογα με τις ανάγκες του έργου, σαν βοηθός σκηνοθέτη, συν-σκηνοθέτης,χορογράφος. Ως ηθοποιός έχει συνεργαστεί με τον Πάννη Καλαβριανό και την Εταιρεία Θεάτρου Sforaris στις παραστάσεις: “Αίμα στο αιμα” για το Δημοτικό Θέατρο Περιαιά, «Hotel Etépité» για το Εθνικό Θέατρο, «Ιφιγένεια η εν Αυλίδι» για το Κ.Θ.Β.Ε., «Γρανάδα», «Phone home», «Γιοι και κόρες (μια παράσταση για την αναζήτηση της ευτυχίας)», «Παραλογές (ή μικρές καθημερινές τραγωδίες)», «Πρακτόρισες» και «Εγώ είμαι το θείο βρέφος 2», είναι μερικές μόνο από τις συνεργασίες της. Από το 2016 έως σήμερα έχει πραγματοποιήσει θεατρικά εργαστήρια με πρόσφυγες, μετανάστες, ασυνόδευτα ανήλικα, καθώς και με ερασιτέχνες και επαγγελματίες ηθοποιούς. Ως θεατροπαιδαγωγός εργάζεται από το 2016 στα προγράμματα εκπαίδευσης χαρισματικότητας του Κέντρου Ανάπτυξης Νόησης Φ.

αρχικό σχέδιο ήταν η ταινία να γυριστεί στην Αθήνα. Ήταν πρόταση του παραγωγού της ταινίας, του Γιώργου Καλομενόπουλου, να κάνουμε τα γυρίσματα στη Θεσσαλονίκη. Πιστεύω ότι ήταν μια πολύ καλή ιδέα και μας έδωσε τη δυνατότητα να συνεργαστούμε εξαιρετικά με ανθρώπους και συνεργεία της πόλης. Η άνθηση του πολιτισμού δεν είναι όμως μόνο θέμα της εκάστοτε πόλης, αλλά και της στήριξης που δέχεται. Πού είναι οι επιδοτήσεις, πού είναι η υποστήριξη του πολιτισμού; Το θέμα της ελλιπούς υποστήριξης αφορά τη συνολική καλλιτεχνική σκηνή, σε όλη τη χώρα. Σε άλλα κράτη υπάρχουν προγράμματα, επιδοτήσεις, residencies που στηρίζουν την καλλιτεχνική δημιουργία. Στην Αθήνα κάτι αντίστοιχο συμβαίνει με προγράμματα από το Ίδρυμα Νιάρχος και τη «Στέγη», αλλά σίγουρα δεν μπορεί να αντικαταστήσει την κρατική στήριξη.

Έχεις ζήσει και δουλέψει στην Ελλάδα και σε ευρωπαϊκές χώρες. Αρχές Ιουνίου καλούμαστε ξανά στις κάλπες, αυτήν τη φορά για τις Ευρωεκλογές. Τι σημαίνει για σένα η πολιτική και η συμμετοχή στην εκλογική διαδικασία;
Η πολιτική συνείδηση δεν δημιουργείται λίγο πριν τις εκλογές, δεν έχει να κάνει στενά με το τι ψηφίζω. Πολιτική είναι ο τρόπος που ζεις, ο τρόπος που λειτουργείς, που φέρεις στους άλλους και στον εαυτό σου. Και η τέχνη είναι πολιτική, άσχετα αν είναι στρατευμένη ή όχι. Η αισθητική, η ηθική είναι επίσης πολιτική. Όλα έχουν συνοχή μεταξύ τους και συγκλίνουν σε μια μεγάλη σφαίρα, σε μια ενότητα. Πολλοί είναι απογοητευμένοι από σχήματα, πολιτικές προσωπικότητες, διαδικασίες. Το σημαντικό είναι να σκεφθείς ο καθένας μας τι κάνει για αυτό, τι έκανε για αυτό, να βρει τη φωνή του και να δημιουργήσει λόγο. Η εκλογική διαδικασία ακολουθεί κανόνες μάρκετινγκ, που πραγματικά δεν μου αρέσουν ούτε με αντιπροσωπεύουν. Από τη στιγμή όμως που δεν υπάρχει άλλος τρόπος για την επιλογή των εκλεγμένων θα συμμετέχω στη διαδικασία που υπάρχει. Η κριτική από τον καναπέ άλλωστε δεν φέρνει κανένα αποτέλεσμα. Σημασία έχει τι κάνουμε εμείς για τα θέματα που μας απασχολούν και ποιον τρόπο θα βρούμε για να τα θίξουμε. Η τέχνη αφυπνίζει τη συμμετοχικότητα και έχει τη δύναμη να σε μετακινήσει από εκεί που είσαι, αν έχεις διάθεση να μετακινηθείς.

Αλεξία, σε ευχαριστούμε πολύ για τον χρόνο σου και για όσα μοιράστηκες μαζί μας. Ελπίζουμε να σε δούμε σύντομα σε κάποια παράσταση στη Θεσσαλονίκη!

ΕΙΔΑ-ΕΜΑΘΑ-ΑΚΟΥΣΑ

ΤΑ ΝΕΑ ΤΩΝ ΑΠΟΦΟΙΤΩΝ

1

Αριστοτέλης Χαϊτίδης ('01)

Τραβιάτε με ...κι ας κλαίω! Η πρώτη stand-up-Όπερα έβερ!

Τον Μάιο στα πλαίσια του Thessaloniki Fringe Festival ο Αριστοτέλης Χαϊτίδης, σε πολλά κέφια, είχε την ιδέα και την υλοποίηση μιας stand-up όπερας, βασισμένης στη δακρύβρεχτη ιστορία της αγαπημένης ηρωίδας του Giuseppe Verdi. Η Τραβιάτα μία από τις πλέον περίφημες ιταλικές όπερες, πρωτοπαίχτηκε στη Βενετία το 1853. Το έργο διηγείται την τραγική κατάληξη ενός μεγάλου έρωτα, ματαιωμένου από τις κοινωνικές συμβάσεις. Εξαιρετική παράσταση με άφθονο γέλιο, συνδυάζει την κλασική όπερα με χιούμορ και σάτιρα.

Γιώργος Τζίμας ('85)

Τιμή και βράβευση για τον Γιώργο Τζίμα, έναν από τους χημικούς που βραβεύτηκαν για την προσφορά τους στην επιστήμη της Χημείας και στον κλάδο των Χημικών από το Περιφερειακό Τμήμα Κεντρικής και Δυτικής Μακεδονίας της Ένωσης Ελλήνων Χημικών, σε μια εκδήλωση που πραγματοποιήθηκε στο NOESIS. Πολλά μπράβο για τον απόφοιτό μας, ο οποίος με την ομάδα του Tzimas Cosmetics διαπρέπει και επιστημονικά και επιχειρηματικά.

2

**ΧΩΡΩΔΙΑ ΕΝΗΛΙΚΩΝ
ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ**

Λίλιαν Βασιλειάδου ('81)

Μέσα Μαρτίου ξαναξεκίνησαν οι πρόβες της σορωδίας ενηλίκων του σχολείου. Οι πρόβες γίνονται κάθε Δευτέρα 19.15- 20.45 στην αίθουσα μουσικής του σχολείου, υπό τη διεύθυνση του Σάββα Βρετού και πιανιστική συνοδεία της Λίλιαν. Όσοι θέλουν να συμμετάσχουν είναι ευπρόσδεκτοι!

4

Βραβείο για τον Στέφανο Τζιρίτη ('63)

Πολλά συγχαρητήρια στον Στέφανο Τζιρίτη, απόφοιτο του 1963, στον οποίο απονεμήθηκε το ετήσιο Βραβείο του Συνδέσμου Εξαγωγέων Βορείου Ελλάδος «Χρυσός Αλέξανδρος» 2024. Ο λόγος που βραβεύτηκε ο Πρόεδρος του Ομίλου ISOMAT και επί χρόνια μέλος του ΔΣ του ΣΑΓΕΣ; Η πολύτιμη συμβολή του στην ενδυνάμωση της εξωστρέφειας. Πάντα τέτοια!

3

Κατερίνα Χλίχλια ('85)

Εξαιρετικά αποτελέσματα πολύχρονης ερευνητικής ενασχόλησης από την Κατερίνα Χλίχλια, καθηγήτρια Μοριακής Ανοσοβιολογίας. Στο αφιέρωμα της ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΣ για το Τμήμα Μοριακής Βιολογίας και Γενετικής του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου Θράκης στην Αλεξανδρούπολη, η Κατερίνα, οι συνάδελφοί της και οι φοιτητές του τμήματος διηγούνται πώς κατάφεραν με πολύ κόπο, μεράκι και κέφι να δημιουργήσουν ένα τμήμα με ένα πολύ ενδιαφέρον και δυναμικό αντικείμενο, τη Μοριακή Βιολογία. Η Κατερίνα διορίστηκε στην Αλεξανδρούπολη το 2003 και ήταν μόλις το τέταρτο μέλος ΔΕΠ. Μέχρι τότε εργαζόταν ως μεταδιδακτορική ερευνήτρια στο Πανεπιστήμιο της Χαϊδελβέργης και σε άλλα ερευνητικά κέντρα της Γερμανίας

5

Νανά Καντσά ('85)

Η Νανά Καντσά στη φωτογραφική έκθεση “Ασταθή Τοπία” στον χώρο της γκαλερί ΠΙΝΑΚΟΤΗΚΕ παρουσίασε εικόνες που καταγράφουν αποσπασματικά φως και τοπία στο Αρχιπέλαγος Svalbard, βόρεια της Νορβηγίας, στον Αρκτικό Ωκεανό. Στο κλείσιμο της απόκοσμης έκθεσης ο Αριστοτέλης Χαϊτίδης τραγούδησε την αγαπημένη του άρια του Händel, Stille Amare,

6

8

Μια Κυριακή για το περιβάλλον

Τη δεύτερη δράση για το περιβάλλον θα πραγματοποιήσει ο ΣΑΓΕΣ τον Σεπτέμβριο.

Σε συνεργασία με τη Γερμανική Σχολή Θεσσαλονίκης θα ξαναβρεθούμε για να καθαρίσουμε ένα μεγάλο κομμάτι ακτής στην Χαλκιδικήwir informieren Sie bald!

7

Πάντα θα βρισκόμαστε...

Η προσέλευση στο χριστουγεννιάτικο πάρτι του ΣΑΓΕΣ ήταν αθρόα! Το κέφι θύμιζε σχολικά χρόνια και τα χαμόγελα της βραδιάς δεν σταμάτησαν...

Ευχαριστούμε και τους 80 χορηγούς μας, που προσφέροντας ένα μικρό δώρο για την κλήρωση έδειξαν αλληλεγγύη!

SAGES

<https://www.sages.gr/>

<https://www.facebook.com/groups/7706575732>

<https://www.instagram.com/sagesthess>